

CON ONG

tuần báo trào phúng đời lập
(môn bài nhà nước cấp số 3716/TBIT/CHBCI)

SỐ 147
15 TI
TUẦN LỄ TỰ 14-1
ĐẾN 20-1-1971

Chủ Nhiệm: NGUYỄN VĂN MINH — Đầu bếp: MINH VŨ — Địa chỉ liên lạc: 54 VŨ TẠNH — ÔNG NỘI: 93801

Wason
DS 531
C74++

TỜM QUẢ!

Năm ngoái, Thượng Viện cố gắng cắt 4 tỷ trong ngân sách 1970, với hy vọng giảm sự đóng góp cho dân chúng. Hạ Viện bác bỏ hết.

Năm nay, Thượng Viện họp ngày họp đêm, cắt xén hơn 10 tỷ dự chi trong ngân sách QG 1971. Ngày 12-1-1971, trong một phiên họp kéo dài 3 giờ, 100 dân biểu đã biểu quyết «cái một» bác bỏ toàn thể công trình 10 tỷ của Thượng Viện.

Đó là một sự nhục nhã, một sự nhục nhã đến kinh tởm, bàng hoàng.

Dân miền Trung đang đói khổ.

Dân làm ăn bị lột từng đồng thuế.

Chiến sĩ nằm gai nếm mật ngoài mặt trận, vợ con ở nhà thiếu cơm ăn áo mặc.

Nạn lạm phát đe dọa trăm triệu, tiền mất giá mau chóng, vật giá tăng vùn vụt, mọi giới đang điêu đứng.

Trước tình trạng trên, đáng lẽ các dân biểu, những người đại diện dân phải biết, phải thông cảm, để làm bớt gánh nặng cho dân.

Dư luận nước này đã nói quá nhiều về tác phong, tư

cách của dân biểu, nhưng người ta vẫn tưởng rằng, dầu sao, còn là người, thì dân biểu cũng còn «nhất điêm lương tâm». Nhưng người dân đã lầm, đã thất vọng hoàn toàn.

Trước tình cảnh trên mà dân biểu vẫn nhắm mắt tự tăng lương lên 134.000đ mỗi tháng.

Thượng Viện cũng hèn, mặc dầu cắt 10 tỷ trong ngân sách 1971, nhưng không dám động đến khoản tăng lương vô lý của dân biểu. Tưởng như vậy thì dân biểu sẽ chấp nhận công lao của mình. Nhưng không, vì một mãnh lực cố hữu là thế lực của

Đức Thánh Trần, vì cái duyên «tiền định» với HP, một trăm dân biểu đã bác bỏ toàn thể việc làm của Thượng Viện. Người dân buồn nản, bực bội đến nỗi không muốn nói tới thái độ trên nữa, vì sợ bần miệng.

Chỉ còn 9 tháng nữa, cử tri toàn quốc sẽ định đoạt số phận của những kẻ «bất cố liêm sỉ».

Con Ong sẽ đăng đầy đủ danh sách những kẻ đã nhắm mắt biểu quyết, để đề lên đầu dân chúng một tảng đá nặng 10 tỷ, hầu cử tri toàn quốc rõ mặt nhớ tên, cho tiện việc bỏ lá phiếu vào... thùng rác.

Thuế...

Trong những ngày cuối năm Con Chó người dân Việt ở thành phố bị lôi cuốn vào một cuộc khủng hoảng rừng rợn: Tết đến, chúng ta cần phải có nhiều thứ, không có không được, không có thì khổ, nhưng đồng tiền kiếm được lại không cho phép ta được sờ tay vào những món chúng ta cần có. Ngoài nạn vật giá tăng cao như chưa từng bao giờ cao đến thế, người dân thành phố còn bị ám ảnh bởi hiểm họa «THUẾ»

Chính quyền miền Nam đem treo con Dao Đồ Long nặng ngàn ký lên đầu người dân bằng hành động kiểm kê Thuế phát giấy khai thuế đến mỗi nhà, bắt dân khai cả số TiVi, Radio, Tủ Lạnh trong nhà trong lúc một mặt đoán chắc rằng sẽ không đánh thuế những vật ấy. Nhưng không đánh thuế thì bắt dân khai để làm gì ?? Không lẽ những người phụ trách ngành Thuế Vụ của chính phủ này vì nhân rồi quá, thấy ngồi không ăn lương cảm thấy thẹn, nên bày ra trò bắt dân khai đồ để cho có việc làm ??

Vấn đề Thuế và Khai Thuế còn được người dân đề ý và nhắc đến nhiều hơn qua việc Thượng Nghị Sĩ Vũ Văn Mẫu cãi nhau tay đôi với nhân viên Thuế Vụ. Ông Nghị Mẫu nhận được giấy bắt kê khai tài sản nhưng đã gửi trả lại Sở Thuế với lời dặt dờ: «Không có cái luật nào bắt dân phải khai thuế rảo trội. Đừng có làm trò vi phạm hiến pháp...»

Nhân viên của cái gọi là Sở Thuế không chịu kém, nhấn nhủ lại với Nghị Mẫu rằng... pháp luật có điều này, điều nọ bắt dân phải khai thuế, Nghị Mẫu mà không khai thuế là phạm pháp, coi chừng đi tù...

Trong cuộc đánh nhau bằng mồm này, dân chúng tuy không tra gì Nhà Trĩ Thức Yếm Thảm Vũ Văn Mẫu nhưng vì sự không tra chính quyền nói chung và cái gọi là Sở Thuế nói riêng còn nặng hơn, nên dân chúng có vẻ nghiêng cảm tình về phía Nghị Mẫu.

Mấy anh chị Sở Thuế có thể hoạnh học, bắt nạt, dùng chiêu bài chánh phủ hù những người dân ngu ku đen, nhưng xin lỗi mấy anh, mấy chị một tí, mấy anh mấy chị định hù Thạc Sĩ Luật Khoa Vũ Văn Mẫu thì coi chừng mấy anh, mấy chị bị... vỡ mặt, gãy răng đó. Thạc sĩ L.K Vũ Văn Mẫu là thầy dạy luật ở xứ này, thầy dạy Luật chưa chắc đã giỏi về... Luật nhưng chắc chắn là phải không dốt bằng những anh chị công chức còm ở cái gọi là Sở Thuế...

Không dám nhắm vào tài sản của bọn giàu để đánh thuế mà chỉ làm le lết nốt cái khổ rách của tầng dân nghèo. Khá thế nào được...

ĐÃ PHÁT HÀNH

Xuân Con Ong

Đầy gần 100 trang. Giá 120 đồng

Thứ năm tuần sau bạn nhớ về:

CON ONG SỐ TẤT NIÊN

24 trang. Bìa màu.

30 đồng bạc Giao chỉ

CON ONG TRANG 2

đàn anh đòi lập với nhà nước em đòi lập với nhà bếp

Tết dân nghèo... gian thương và gian chức..

Năm nào cũng vậy cứ đến những ngày gần Tết Nguyên Đán là người ta lại thấy chính quyền ra những thông cáo đe dọa bỏ tù, hành hạ bọn gian thương tăng giá vật hóa bất hợp pháp, nhưng thông cáo chỉ để mà... thông, gian thương vẫn cứ tăng giá và người chịu thiệt vẫn là người dân nghèo.

Gian thương không thể hoành hành được nếu cuộc đời này không có gian chức. Danh từ «gian chức» có vẻ hơi lạ tai và xa lạ nhưng chúng ta cứ dùng quen, chúng ta sẽ quen, như chúng ta đã từng quen với bản mặt hăm tằm đáng ghét của Tổng Ngạc Hành, với những trái... hỏa tiễn bắn bừa vào thành phố, với nạn vật giá đắt đỏ...vv nhưng thực là như thế, dù chúng ta có cảm tình với chế độ Cộng huê thứ nhì này, dù chúng ta có lòng muốn xây dựng chế độ hoặc chúng ta căm thù chế độ, chúng ta muốn phá vỡ chế độ chúng ta cũng phải nhận rằng gian thương sẽ không thể có đất sống nếu không có sự đồng tình hỗ trợ của bọn gian chức ? tức bọn viên chức bắt lương trong chính quyền. Bọn gian chức đã ngầm đồng ý, nhiều khi còn mách nước, còn vẽ đường cho hươu chạy, để bọn gian thương làm chọi đen, với mục đích tất nhiên là cùng hưởng lợi. Chúng tôi đan cứ ở đây 1 tý dụ điển hình nhất, thấy rõ nhất. Đó là trường hợp Thuế Đều tăng giá.

Vào khoảng đầu năm Con Khuyển, người ta cho thuế điều tăng giá. Dịp này bọn con buôn mại bản Ba Tàu Chợ Lớn câu kết với những người có nhiệm vụ kiểm soát giá hàng hóa, bán thuốc điều quá giá chánh phủ định. Một bao thuốc điều CAP STAN giá định là 55 đồng nhưng dân nghèo thuốc chỉ có thể mua được với giá 75 đồng một bao. Những thứ thuốc lá khác sản xuất ở trong xứ như Ruby, Cotab, Bastos...vv.. cũng đều ở trong trường hợp tăng giá ấy.

Dân nghèo thuốc lá bị móc túi trắng trợn và ngang xương giữa sự thờ ơ bỏ mặc của những người có trách nhiệm kiểm soát. Tất nhiên không phải là những người có trách nhiệm đó không biết có tình trạng bán quá giá phạm pháp ấy. Họ biết nhưng họ làm lơ, và hơn bao giờ hết, câu châm ngôn «im lặng là vàng» lại đúng đến như trong trường hợp này.

Con Ong mở chiến dịch tố cáo, la lối nạn bán thuốc điều quá giá. Chẳng có tên gian thương Ba Tàu nào bị bắt nhưng nạn bán quá giá thuốc điều cũng nhờ tiếng kêu của Con Ong mà khuất mặt đi. Những sạp bán thuốc điều bán đúng giá chánh phủ định được vài tháng để rồi đến hôm nay, cùng với mức tăng giá của mọi thứ hàng nhân dịp Tết, thuốc điều lại bán trên giá chính thức mỗi gói 20 đồng...

Con Ong long trọng đặt trách nhiệm diệt nạn thuốc điều bán quá giá này trước mặt những viên chức trong Sở Kiểm Hóa. Nếu không muốn để bị tố cáo là «gian chức», các vị phải ngăn nạn bán quá giá thuốc điều. Con Ong và dân chúng sẽ ghi công cũng như ghi tội của các vị.

Dự luật thơm nhất lịch sử Quốc Hội

Một số lớn Dân Biểu, Nghị Sĩ đang soạn thảo một dự luật thơm nhất lịch sử Quốc Hội, đó là dự luật công nhận hôn thú bác nhi. Trăm tên đàn ông có vợ, thì 101 tên đều muốn có vợ nhỏ, mà vợ nhỏ thì chưa được nhà nước «hợp pháp hóa» do đó những bà vợ nhỏ thường thiệt thòi. Con đẻ ra không được mang họ bố, không được hưởng lương phụ cấp, mà ở cái thời loạn trai thiếu gái thừa này, nếu cứ một vợ một chồng thì đàn bà dư nhiều quá, hiện ở Sài Gòn đã có tới gần 1 triệu cô từ 17 tới 35 chưa có chồng Theo các Dân, Nghị tác giả của dự luật này, thì khi dự luật được đem ra bàn cãi, chắc chắn không một ông nào bác bỏ, trừ 4 bà, nhưng cũng chưa chắc, vì các bà đều chịu chơi, và lại họ có bác bỏ thì cũng thuộc thiếu số tuyệt đối. Ngay cả phía hành pháp cũng vậy, các ông lớn Hành Pháp sẽ hoan hỉ ban hành ngay dự luật, nếu có tu chính, thì chỉ tu chính một điểm, vợ nhỏ và con vợ nhỏ không được hưởng lương phụ cấp nếu có chồng, cha là quân nhân hay công chức, lý do ngân sách còn eo hẹp.

Bọn Con Ong, là bọn vốn sợ vợ đề nết hạng cũng hoan hô dự luật thơm nhất lịch sử Quốc Hội này.

Một ý kiến xây dựng

Nếu dự luật này được đem ra thảo luận, bọn Con Ong đề nghị biểu quyết bằng lối giơ tay chứ đừng minh danh đầu phiếu. Lý do để bảo vệ «an ninh» cho những ông Dân Biểu, Nghị Sĩ sợ vợ. Và ngày họp để thảo luận và biểu quyết không nên cho vợ các dân biểu, nghị sĩ vào phòng họp, kéo họ làm mất trật tự. Không cho các bà vợ vào phòng họp, còn để cho các ông chồng có can đảm thảo luận, biểu quyết, mà không sợ khi về nhà bị bấu, bẹo sưng đùi non.

Tại Hạ Viện thì người viết bài này không biết ai sợ vợ, chứ ở Thượng Viện thì hơi đông. Có một ông chủ tịch một ủy ban sợ vợ quá đến nỗi các bạn đồng viện đã phải lập «ủy ban cứu nguy» ông ta. Sau ông này còn hai ông chủ tịch ủy ban khác sợ vợ cũng vào hạng phó chủ tịch của hội sợ vợ. Tin chắc rằng, ngày họp thảo luận và biểu quyết dự luật này, những ông trên sẽ cáo ốm ở nhà.

Mua lon cho chồng

Ông luật sư Lê trong Quát vừa kể chuyện «cổ tích». Đó là chuyện ngày ông từ chức Thủ Tướng Bộ ông Loa, ông vào gặp xếp lớn, và cho biết ông thấy một bà từ tỉnh lên ôm một bó bạc, ngày về bà cầm trong tay cái sự vụ lệnh tăng lon cho chồng. Xếp nói tôi đang đi khắp 4 vùng chiến thuật để lùng xét tham nhũng. Thì ra xếp cũng hiểu là bà ta về Saigon mua lon cho chồng. Bà này thiệt đảm, ông quan nào đó đúng là «sang vì vợ»

GIA LONG thu băng

132 Trương Minh Giảng SAIGON 132
(Ngã ba Trương Minh Giảng và Kỳ Đồng)

- Hãng thu băng kỹ cựu nhất Saigon
- Có đầy đủ nhạc hay, mới hiện đại và tiền chiến.
- Bán băng thu sẵn đủ loại nhạc cho đủ loại máy.
- Nhạc Xuân thật hay và đầy đủ.
- Băng học sinh ngữ: Anh, Pháp, Mỹ, Đức, Ý, Nhật có sách.
- Vẫn giữ giá cũ từ năm 1966 đến nay.
- Nhận bán sỉ cho các tỉnh giá hạ.
- Mở cửa từ 7 giờ sáng đến 22 giờ cả ngày lễ và chủ nhật.

ĐỀ CHƠI ĐỀ CHƠI

Tuần này xảy ra vụ Hoàng Hậu và Công Chúa Hột Xoăn được vợ chồng ông trắng đen «phò» sang tận Bangui, làm cho toán Bịp Bợm buồn tình rút lui về nằm nhà ngắm nghĩ về cái sự đời đen như mỡ chó. May sao lại có một toán mới vừa thành hình nhân dịp Hạ viện mở xê phúc nghị Dự Luật Ngân Sách của Thượng Viện, toán này mang tên là «Mị Dân» Vậy là thành phần tham dự Đề Chơi vẫn đủ 4 toán như sau :

- Mị Rợ
- Hàng Tôm, Hàng Cá
- Cù Làn
- Mị Dân.

4 toán này được kể như đại diện cho 4 khuynh hướng đang được ai mộ nhất hiện nay. Cuộc so tài hứa hẹn nhiều pha cụp lẹo...

Mẹ con Martine bị áp giải ?

HỎI.— Tại sao chuyển tiền đưa cô Baxi được tổ chức trọng thể tại phi trường Tân Sơn Nhất, còn hai mẹ con Martine chính cống bà lang Trọc lại bị áp giải đi như những tội phạm vậy ?

MỌI RỢ.— Ô, hai mẹ con cô Martine có cái tội to lắm : cái tội bỗng dưng lù lù xuất hiện làm hồng cả áp phe của người ta.

HÀNG TÔM HÀNG CÁ.— Đây chẳng qua là người ta cũng như chim bị tên, lần trước bị đồ giả, lần này cũng chưa chắc đã đúng thứ thiệt, nên mới áp giải để tổng khứ đi cho rảnh chuyện.

CÙ LÀN.— Không phải vậy đâu. Tại vụ này có bọn bịp quốc tế dính vào, nếu mình không đề phòng kỹ lưỡng, bọn bịp dám «xít» cô Martine lắm. Rồi hạt xoăn đầu mà đèn nôi cho ông Tổng Tổng Trung Phi ?

MỊ DÂN.— Giá đừng có hai vợ chồng ông Ân Có đi «phò», thì việc gì phải dùng tới hình thức áp giải. Và không chừng buổi tiền đưa cũng đã được tổ chức trọng thể gấp mấy lần Baxi là khác.

BAN GIÁM KHẢO.— Xét kỹ ra, chỉ có lý lẽ của Mị Rợ là vững hơn cả !

1500 mẫu đất cho Phó Hoàng Hậu ?

HỎI.— Có kẻ phao tin Phó Hoàng Hậu tranh chấp đất hương hỏa của dân Thượng ở Đôn Dương, sau đó Phó Hoàng Hậu họp báo giải thích là bà chỉ lấy quyền công dân xin khẩn trưng có 1500 mẫu đất hoang. Quý vị nghĩ sao ?

MỌI RỢ.— Cướp đất hương hỏa của dân Thượng không thể là hành động của người vâng mình. Còn nếu một bà có quyền xin khẩn trưng 1500 mẫu đất, thì mỗi tên Mị Rợ chúng tôi cũng có quyền xin chứ ! nhưng liệu xứ Anamta có đủ đất hoang để cấp hay không đây ?

HÀNG TÔM HÀNG CÁ.— Sách đã có câu «Đất đai thuộc về kẻ cầm đầu đầu tiên». Phó Hoàng Hậu đã có sáng kiến cầm đầu đầu tiên thì bà có quyền chiếm. Chỉ có những kẻ còn thủ tính mới bị nạn với người đẹp.

CÙ LÀN.— Phiền quá, giá đừng có chuyện bầu cử bầu kiếc, có phải vụ này em rơ không, đâu có ai muốn bươi móc ra làm gì ?

MỊ DÂN.— Dù sao thì cũng phải có một cái vườn đề đề phòng, những bất trắc của cuộc bầu cử tương lai chứ !

BAN GIÁM KHẢO.— Cù Làn giải đáp đúng ý của Phó Hoàng Hậu : 5 điểm !

Không hề có xích mích giữa hai Bà ?

HỎI.— Cũng trong cuộc họp báo, Phó Hoàng Hậu còn thanh minh thanh nga là bà không hề xích mích với Hoàng Hậu. Quý vị có nghĩ vậy chăng ?

MỌI RỢ.— Hơi khó nghe, không xích mích thì tại sao không đi làm công tác xã hội chung ? Tại

sao lại chế công tác xã hội của người ta giả tạo, có tính quảng cáo.

HÀNG TÔM HÀNG CÁ.— Ơ hay, sao lại cứ suy bụng ta ra bụng người thế nhỉ ? Chỉ có những kẻ mọi rợ mỗi khi có xích mích mới không chịu đi làm công tác xã hội chung. Chứ thực ra còn biết bao nhiêu bà không đi làm công tác, nhưng nào có xích mích gì với Hoàng Hậu ?

CÙ LÀN.— Đàn bà xứ ta vẫn luôn luôn theo đúng sách «xuất giá tòng phu». Trong khi Đại Vương và Phó Vương vẫn đang hòa thuận, thì giữa hai Bà làm sao có chuyện xích mích được ?

MỊ DÂN.— Vâng, hiện giờ thì không có xích mích thật, chỉ có kém vui về tí tí thôi ! Chờ đến lúc bầu cử rồi sẽ hạ hồi phân giải.

BAN GIÁM KHẢO.— Hàng Tôm Hàng Cá và Cù Làn cùng đúng : mỗi toán 2 điểm rưỡi !

Ông Tố g Ngọc là tay sai của Xija ?

HỎI.— Nhà dân biểu trẻ Con Cuộc bắt thần nôi nóng vạch áo ông Tố g Ngọc rồi hô lên «tay sai của Xija». Như vậy có oan cho ông Tố g Ngọc không ?

MỌI RỢ.— Còn oan nỗi gì ? Ai bảo ông ta tự khoe ra là được Xija cho xem tài liệu của 100 DB ăn bản. Không phải là tay sai, sức mấy được xem.

HÀNG TÔM HÀNG CÁ.— Nhiều cha cũng cầu được làm tay sai thấy mẹ, nhưng người ta không cho, đâm ra tức tối, chỉ rình khuấy hôi.

CÙ LÀN.— Nói là tay sai có hơi quá đáng, đúng ra chỉ nên dùng chữ giao du thân mật, có qua có lại, đôi bên cùng có lợi.

MỊ DÂN.— Nhất định là không oan. Vì nếu không phải là «tay sai của Xija», làm sao ông ngời vững đến ngày hôm nay, mặc dù bị cả nước ghét vì những chính sách thất nhân tâm ?

BAN GIÁM KHẢO.— Cù Làn nhận xét tế nh hơn hết : 5 điểm !

BỐ MẸ

□ BÉO MỠ

Mua ông làm quái gì

Ông già hết xí quách, ba phải, què năm bảy chục cục là ông già xe đồ Nguyễn bá Lương vừa nói rằng : Cả trăm triệu để gì đã mua nôi ông đứng nói là năm bảy chục, hay trăm ngàn. Ý, nói hay quá ta, cái mạng già của ông mà trăm triệu không đăt thì mấy tý bây giờ. Ông tưởng ông còn tươi ngon lắm, nhưng thực ra ông chỉ là một thứ thịt đi, cá vụn từ lâu rồi. Một em nữ phóng viên nghị trường khi nghe ông nói vậy cười mà rằng : Cái mạng ông ba xu cũng chẳng ai thèm mua, mua về để đấm lưng cho ông à. Ấy vậy mà ông vẫn có người mua, và mua bằng mấy cái xe đồ lặn. Người mua ông là bà chủ xe đồ Bửu Hiệp.

Nhưng theo nhiều người thì ông già nói mà

không biết ngược, có lẽ ông dám nói là vì người bỏ tiền ra mua ông là ông được sự phụ tá Nguyễn cao Thăng đã «thăng» sớm quá, nếu còn ông Thăng sức mấy ông già dám nói như rứa, nói vậy ông Thăng chỉ bỏ nhỏ một câu : Thiệt hay chơi đó cụ, thôi mà, tui mình biết nhau nhiều quá rồi mà. Chỉ một câu đó thôi cũng đủ cho cụ tịt ngắc hay cười trừ.

Ông Đức hípy đau thấy mẹ

Ông Phan huy Đức vừa bị một số khối viên khối Độc Lập «đào chánh» Khối Độc Lập nghe cái tên thơm như rứa mà thực ra chẳng độc lập cái khí khô gì, vì đã chạy theo chính quyền hơi kỹ. Ông Đức là trưởng khối Độc Lập, còn người lãnh đạo cuộc «đào chánh» là ông công tử Trần quý Phong. Chưa một ai biết vì cái can cơ gì mà ông Phong làm cú «đào chánh» này, chắc có sự thương các khối thân nhà nước bị vỡ đều nằm trong trường hợp đó, như khối Dân Tiến trước đây vỡ vì không còn kẻ chi tiền,

Treo chim dán cờ không đem lại Hòa Bình

Ông Tổng Thống Nguyễn văn Thiệu vừa đi một đường nhận định về chiến dịch treo chim và dán cờ của phe sư thành phố An Quang. Ông Tổng Thống nói : Treo chim và dán cờ không đem lại được hòa bình. Muốn có hòa bình phải tranh đấu. Lời «người» mà nói sủa là

phải đúng, cho nên các thợ viết cho mục bình luận của các cơ quan gọi là thông tin tuyên truyền thì nhau mà bình loạn. Phe sư ở thành phố bị chích lấy làm đau lắm, bèn phản pháo rằng : Trước đây ông nhà nước cũng phát động chiến dịch dán cờ tăng ảnh Tổng Thống để chiếm đất, thì chiến dịch đó cũng không chiếm được lòng người.

Pháo qua pháo lại như vậy là huề. Nhưng ông Tổng Thống nói đấu tranh mới có hòa bình, thì quân dân ta đấu tranh từ khuya rồi, từ ngày ông chưa lên ngôi cứu ngũ mà hòa bình vẫn bóng chim tằm cá nay ông chỉ còn 8 tháng nữa là hết nhiệm kỳ thì làm sao ông có thể ôm được nòng hòa bình trong tay, mặc dù nòng chỉ đứng cách ông còn có 100 thước. Nghe ông nói nhiệm kỳ chỉ còn 8 tháng nữa mà nhiều người thấy ngậm ngùi cho ông, thì ra lúc này ông đang đếm từng ngày, đang đợi từng phút, đang tính từng giây. Tám tháng, khoảng thời gian ngắn ngủi ấy có là bao, nó sẽ qua nhanh như một giấc chiêm bao. Và ông lại phải sửa soạn ra tranh cử lại. Nếu ông ra tái tranh cử, Con Ông mong cho ông thắng, mong cho ông thắng chưa phải là Con Ông phục tài lãnh đạo quốc gia của ông đâu, vì ông thắng, ông sẽ sai lại đàn em cũ, còn người khác thắng, họ đem đàn em của họ zô, mà lớp đàn em mới này thì còn đang đói, do đó họ sẽ phải sao sao đó, thì tội cho cái quốc gia dân tộc đã rách bươm này rồi.

Nơi mua sắm LÝ TƯỞNG của các giới có đồng lương cố định :

Siêu Thị Nguyễn Du

ĐT : 92.343

42, Chợ mạnh Trinh

SAIGON

THÉÂTRE - RESTAURANT NIGHT CLUB

AXIM'S

Quản lý : DIỆP BẢO TÂN
Điều khiển nghệ thuật :
Hoàng thi Thơ - Lưu Hồng
Nơi hẹn hò :

của khách Hào Hoa Phong Nhã

Chương trình được chọn lọc của :

MAXIM'S MAXIM'S

13-15-17, Tự Do Saigon ĐT : 20575-20.567

Đón Tân Niên 71 tung bừng hào hứng không gì bằng đi coi :

"CHƯƠNG TRÌNH TÂN NIÊN"

được khai diễn từ 1-1-71

Đây là một Chương trình vô cùng đặc sắc với những giọng ca lưu luyến, vũ khúc uyết vời điêu luyện. Ngoài đoàn nam nữ nghệ sĩ ưu tú tài ba VN và phần ngoại quốc với các tài tử lừng danh quốc tế JULIA, MARIO, LAM LENG, TEDDY, AL-LEGRO, chúng tôi hân hạnh tái trình diễn vở ca nhạc kịch CÔ BÉ LỘ LEM (Le Cendrillon) sáng tác của Lưu Hồng hòa âm bởi nhạc sư Hoàng Thi Thơ và kỳ nữ Kim Cương trong vai Lộ Lem thật độc đáo vô song.

XIN LUÔN LUÔN GIỮ CHỖ TRƯỚC
MAXIM'S kính mời

Nhờ ơn Hạ viện tới năm heo dân sẽ tha hồ đóng thuế

DI ĐỘC TRỊ ĐỘC

TIN... ĐỘC

HỒ ÔNG — NGƯỜI MÁY phụ trách

CHUYỆN LẠ :

Những ông lớn ở Đà Nẵng mỗi sáng ĐỀU ĂN ĐIỂM TÂM BẰNG... RÁC

• Có lẽ tình hình an ninh tinh tảo khả quan tợn, nên các ông lớn đều cho lính đi gác... rác, thay vì gác gác.

ĐÀ NẴNG (Tin Độc) : Gần đây đồng bào ta ở Đà Nẵng (miền đất cũng có tiếng là rất phát về tham nhũng) đã bàn tán thật lỵ về việc một số ông nhớn tinh nhà đã thi nhau ăn rác, một cách rất là mất vệ sinh.

Theo người hiểu chuyện cho biết thì Đà Nẵng có một hầm rác vĩ đại dùng để chứa những cặn bã Tư Bản. Sáng

sáng hàng mấy chiếc ô — tô mười bánh từ căn cứ Mèo chạy tới đổ của bồn xuống hầm rác. Máy anh Mèo này thấy một số lính Anamta và lính Củ Sâm đứng chầu rìa sân ở đó, thì nghĩ ngờ rác sẽ bị tha đi... đổ vào chỗ khác, nên đã chơi khăm bằng cách bắt mấy anh lính Củ Sâm phải hòa thiêu rác, trước khi quay về.

Nhưng khi mấy anh lính Mèo vừa phủ lỵ, tức thời có một cuộc... cứu hỏa xảy ra rất là ngoạn mục. Sau khi ngọn lửa bị dập tắt, đồng rác liền được chia đều cho ông Củ Sâm và mấy ông nhớn (hình như là CHT và sắc lính Anamta trấn thủ lưu đồn tại Đà Nẵng). Kể đó một cuộc sang nhượng rác lại diễn ra thập phần sôi nổi. Bên đồng rác thổi inh, nhưng cóc có kẻ nào thèm bịt mũi, vì hai bàn tay còn lo bồn phận thiêng liêng là xia và đũa. Cứ như vậy mỗi ông nhớn được đút cho điểm tâm cả trăm xin mỗi sáng.

Sự kiện trên khiến đồng bào Tinh nhà nghĩ rằng, chắc tình hình an ninh khả quan tợn lắm, nên các ông nhớn mới cho lính đi gác rác, thay vì gác gác? Và chắc những ông nhớn trên bị bệnh dăng tri, quên tiết liêm sỉ, nên mới cho lính mặc quân phục đứng gác rác, khiến cho tụi Mèo nó coi thường lỵ cả tập thể quân đội nước Anamta.

CHƠI VỚI CHIM MÀ LẠI THÍCH ĐỔ MÁU

SÈGHÈNH.— Mới đây vì bị Nhà Nước cấm cản về vụ mở cuộc bàn cãi về Chim Cu, nên Sư Ông Huyền Diệu đã nổi cơn tam bành lỵ tặc. Sau khi chửi bới và kết án Nhà Nước bằng giọng điệu không thua gì... chính khứa đối lập chính cống Bà Lang Trọc, Sư Ông Huyền Diệu lớn tiếng dọa sẽ có đồ máu, nếu Nhà Nước còn ngoan cố.

Khiếp quá, Phật vốn kỹ máu me, không dám giết một con kiến, lấy sự từ bi hỷ xả làm đầu, mà không hiểu sao Sư Ông Huyền Diệu lại... sẵn sàng đổ máu đến thế? Chắc hẳn Sư Ông nghĩ rằng nếu có đồ máu là đồ máu Phật tử, chứ máu các thầy không đồ, nên ngài mới sẵn sàng đồ máu bất cứ lúc nào? A Di Đà Phật, chơi Chim cái tâm phải thanh, chứ...cứng như Thầy thì...hòa bình thế cóc nào được.

• Có lẽ nhờ Đức Thánh Trần kêu gọi, nên số dân biểu đi họp đồng chưa từng thấy và ông nào cũng thơ thới hân hoan ra mặt.

SÈ GÈNH (Tin Độc) : Trong phiên họp mới đây để bàn cãi về phúc nghị của Viện Trên, số dân biểu đi họp đồng chưa từng thấy. Tất cả những dân biểu quanh năm không hề lộ mặt tới Nhà Hát Tây, trừ những ngày lãnh lương, cũng đến rất sớm với nụ cười tươi như hoa... kít lỵ nở trên môi. Sự kiện lạ lùng trên đã khiến người ta nghĩ đến Đức Thánh Trần, vì chỉ có Đức Thánh Trần mới đủ uy tín để kêu gọi dân biểu đến họp vui, họp đồng mà thôi.

Nhìn những bộ mặt thơ thới hân hoan của bầy dân biểu, người dân chắc phải teo bố nó chim và sợ vãi đá ra quần, vì nghĩ tới những cái khổ rách chắc khó có thể giữ nổi với bầy dân biểu trên. Tuy nhiên người ta hơi yên tâm vì còn chút tin tưởng vào số dân biểu còn chút liêm sỉ và số dân biểu đối lập kịch liệt, những đứa con rất có

hiếu với Ân Quang. Nhưng rút cuộc, công trình cắt xén 10 tỷ của Viện Trên đã bị bầy dân biểu gia nô biến thành công đã tràn xe cát. Sau hồi bàn cãi chửi bới...lấy lỵ, đã có tới 100 phiếu chấp thuận bác bỏ việc cắt xén 10 tỷ của Thượng Viện. Trong số một trăm phiếu này bị Nhà Nước có rất nhiều phiếu của dân biểu đối lập mới là lỵ chửi.

Theo nhận xét của bọn phóng viên tại Chuồng Cu, dân biểu Phan Ngọc Nguyên là người có công nhớn nhất trong việc bác bỏ cắt xén của Thượng Viện để cứu Chúa. Dân biểu Nguyên đã đá văng liêm sỉ, đưa ra những luận điệu lỵ bịp, chày cối, để đoạt được công to đảng cho Chúa.

Chỉ tội cho người dân Anamta. Cái điều này tới năm Con Heo sẽ lại phải lỵ nốt cái khổ rách, cái si lỵ cuối cùng ra đóng thuế.

Tới năm Con Heo các cô váy ngắn sẽ bị... đánh hội đồng!

SÈ GÈNH (TIN ĐỘC) — Một phát ngôn nhân của Hội Phụ Nữ Bảo Vệ Thuần Phong Mỹ Tục, vừa cho biết Hội PNBVTMT sẽ cho ra đời Ủy Ban Tuyên Chiến Với Váy Ngắn. Ủy Ban này sẽ đánh xá lỵ, đánh đến viên đạn cuối cùng với những cô ăn mặc hở hang, khiêu khích trắng trợn bọn liêm ông con giai giữa đường, giữa phố. Ngoài những buổi nói chuyện ngay giữa các hỷ trường công cộng, Ủy Ban trên còn tổ chức diễn những vở kịch nội dung bài loại, đã phá những cô thích để hở những chỗ đáng chỉ nên hở trong phòng và hở với một người, chứ không phải với thập phương bá tánh.

Phát ngôn nhân Hội PNBVTMT cho rằng cái tệ trạng hiếp dâm, đực cái bậy bạ hiện nay nguyên do cũng chỉ vì váy ngắn. Thử hỏi trên cái cõi đời này có anh liêm ông, con giai nào mà có thể không động cợn được khi những đùi, những mông, những ngực trắng nõn nà nó cứ án vào mắt? Bị khiêu khích trắng trợn tất nhiên phải nổi sùng và đánh bậy để trả thù những cái ả ỉn ức, rậm rịt trong lòng...

Tin này sẽ khiến cho những cô bé thích khoe của phải buồn 10 phút. Không biết các cô sẽ phản ứng thế nào? Rất có thể các cô sẽ cũng thành lập một Ủy Ban Cứu Nguy Váy Ngắn, để... đánh nhau với Ủy Ban Tuyên Chiến Với Váy Ngắn. Nếu Ủy Ban Cứu Nguy Váy Ngắn, hoặc Phong Trào Phụ Nữ Đòi Quyền... Mặc Váy Ngắn

ra đời, người ta e rằng sẽ có rắc rối to, vì thế nào bà Ngô Bá Thành Chủ tịch PTPNĐ QS cũng hỗ trợ cho các cô váy ngắn sờ di người ta tin tưởng như vậy bởi rằng thì là nếu váy ngắn thua, chuyện hiếp dâm sẽ hết. Chuyện hiếp dâm hết, thì phong trào của bà Thành dù một đến mấy cũng đâu còn có vụ hiếp dâm nào mà đem ra... hội thảo.

Tin Văn Vắn

— Trong cuộc bầu cử Ban Chấp Hành đoàn SVCG Sư Phạm, đã xảy ra vài chuyện lộn xộn. Trong vụ này linh mục Phạm Long Tiên Tổng Tuyên Ủy SVCG đã bị tố cáo là phá thối, thiếu hiểu biết và đứng đắn. Tin giờ chót cho hay cả LM Tiên và đóm SVCG sẽ đến Nhà Thờ Đức Bà để xưng tội. Tại đây Chúa sẽ phán xét và đá văng kẻ nào đã đóng đinh Chúa lần thứ hai, ra khỏi nhà thờ.

— Dân chúng, nhất là phụ huynh các em nữ sinh tiểu học trường Chi Lăng I, Gia Định nhân dịp thay thế ông đầu tinh rất lấy làm thơ thới hân hoan, vì họ hi vọng ông đầu tinh sẽ lưu ý đến bà đầu trường chỉ chuyên ru ái học sinh và phụ huynh về chuyện tiền. Bất cứ ký gì cũng tìm cách ký đầu bọn học trò nhỏ bé cho chúng nó tá hỏa tam tinh mà xuy bạc các ra.

Dư luận đang rất... tảo bốn vụ bà đầu trường này. Bọn C.O, nhân dịp quan tân đầu tinh nhậm chức, xin "sơ kiến" lên quan vụ này làm quà mừng.

Con Ong và đêm của lính

ĐÊM VĂN NGHỆ «KHÁNH LY — PHẠM DUY»

Tiếp theo Đêm Văn Nghệ Xuân Chiến Sĩ tại nhà hàng Ritz tuần vừa qua, tuần này CON ONG thừa thắng xông lên tổ chức thêm một Đêm Văn Nghệ cho Cây Mùa Xuân Chiến Sĩ Tân Hợi tại nhà hàng Queen Bee vào tối thứ bảy 16-1. Chương trình đêm này sẽ được mệnh danh là Chương trình «Khánh Ly — Phạm Duy», dĩ nhiên là do cô ca sĩ lừng khừng khả ái và ông bạn nhạc sĩ hippy già «chịu chơi» nhất nước đảm trách :

Quý vị tới Queen Bee đêm này sẽ được thưởng thức những tiếng oanh vàng của Thái Thanh, Lệ Thu, và còn biết bao nhiêu giọng ca quyến rũ khác như : Uyên Phương, Xuân Sơn, Ngọc Anh, Ngọc Minh, Carol, Thảo Ly, Bạch Lan Hương, Phương Hồng Hạnh, Giao Linh, Linh Hà, Elvis Phương v.v... và đặc biệt là gia đình Phạm Duy với tiếng hát Julie Quang độc đáo.

Quý vị nào tự nhận là sành điệu về ca nhạc mà bỏ lỡ không dự Đêm Văn Nghệ này, chắc chắn ăn Tết Tân Hợi sẽ mất ngon. Lúc đó nhớ đừng có than là bọn Con Ong không báo trước!

CỬA THIÊN LẠI Ô UẾ VÌ SƯ ÔNG MA CẠO ẶN BÀN!

SÈ GÈNH (Tin Độc).— Cơ Quan Bạn Dân ta mới đây vừa thộp được một Sư Ông ma cạo... nhũ danh Thích Minh Tuấn TTK kiêm Trưởng Ban Định Cư Hội Phật Tử Việt Kiều Hời Hạng, về tội hãm dọa Sư ông Thích Minh Lý để bắt địa một tề. Được biết ngày 22-11-70 vừa qua tại Phật Bửu Tự đã diễn ra một buổi họp gồm 56 mống, để bầu ban chấp hành lâm thời Hội PTVKHH. Kết quả Sư ông Thích Minh Lý được bầu làm Chủ Tịch và Sư ông Thích Minh Tuấn làm TTK.

Rồi sau một thời gian hoạt động, Sư Ông TMT tố cáo Sư Ông TML bán đất ma cho đồng bào để lấy tiền bỏ túi đem đi sờ mó cái sự đời.

Sau đó Sư Ông TMT đã gửi một bức thư tới Sư Ông TML hãm dọa sẽ tố cáo việc ăn mặn mất vệ sinh của Sư Ông TML. Sau bức thư này Sư Ông TMT đã được Sư Ông TML ký cho tấm ngân phiếu 1 tề. Sư Ông TMT đút tiền vào cặp quần và đang thơ thới hân hoan ra về thì bị thộp.

Thật là đáng buồn. Nghe tin này chắc Phật phải khóc sướt mướt, vì những hạng Sư ma cạo trên đã khiêng ngài đóng đinh lên cây Bồ Đề. Các Phật tử ta từ nay nên coi chừng những hạng Sư ma cạo, kéo cỡi Nát Bàn đầu chẳng thấy mà chỉ thấy toàn những địa ngục tối tăm ngay giữa cuộc đời... như trường hợp những Phật tử Việt Kiều hồi hương mới sa vào

NÓI LÀO

mã chơi

nhỏ
lông
báo

● CÔNG TỬ HÀ ĐÔNG

Xuân Con Ong

Sua một năm trời nhỏ lông báo thiên hạ, tuần này Công Tử Hà Đông nhỏ lông báo nhà, tức là báo Con Ong.

Con Ong trong năm vừa qua đã trải qua một chu kỳ bị cạnh tranh vất vả, phải nói là được cạnh tranh mới đúng, vì người làm báo chân chính không có gì sung sướng và hạnh diện hơn khi thấy đường lối và hình thức tờ báo của mình chủ trương được nhiều bạn hưởng ứng và cùng làm. Có đồng anh em làm báo giống mình mà mình vẫn sống, vẫn hách.. mới thật là hách. Và Con Ong đã vượt qua được quãng thời gian chia thiên hạ với anh em vừa qua, Con Ong đã sống oanh liệt sự oanh liệt ấy được thể hiện qua số báo Xuân Con Ong mà các bạn có quyền mua, có thừa quyền đọc để đón Xuân kể từ ngày hôm nay. Xuân Con Ong là một tập san dày gần 100 trang, gồm nhiều bài xuân, bài Tết đặc biệt của những cây viết lớn tưởng, lớn gộc cả là chề như :

— Đăng Văn Hầu, tức nhà văn lớn Nguyễn Mạnh Côn, nhà lập thuyết được thiên hạ nhắc đến nhiều qua tập « Hòa Bình nghĩ gì làm gì?? » dày 500 trang đã làm nhiều người chẳng may đọc phải bị mang bệnh nhức đầu trong năm qua. Trong Xuân Con Ong, nhà lập thuyết Nguyễn Mạnh Côn dưới bút hiệu Đăng Văn Hầu đã đoán tử vi cho « Hai ông Chánh Phó Tổng Giao Chỉ ». Bạn nào thích chính trị chỉ cần đọc qua bài này là đủ có đề tài để nói chuyện phiếm suốt ba tháng đầu năm.

— Gã Thâm, anh em đồng hao với Công Tử Hà Đông, viết một bài khảo luận lớn về Trư Bát Giới, Nhân vật Hecô nổi tiếng nhất trong lịch sử loài người.

— Một bài Tổng Diêm Mặt Dân Biểu hai phe đánh sạch, đánh bần. Tác giả bài diêm mặt ác liệt này được CT HĐ đề dành cho bạn đọc đoán. Chỉ cần tiết lộ là một trong những người viết sau đây đã viết bài này : Cửu Sừng, Dê Húc Càn và Sứ Mấy, cây viết « phim » vẫn còn đầy sinh lực nhất trong năm qua.

— GÁI SĨ, người quanh năm bắt chước Thi sĩ Trần Văn Nhàng « ngồi buồn gãi háng... » trên CON ONG số thường, trong XUÂN CON ONG, viết một bài đề dơi : 12 VỤ CHÓ CHẾT TRONG 12 THÁNG CON CHÓ...

— NĂM HEO NGƯỜI MÈO LÀM CHUYỆN HEO... là nhan đề một tài liệu SEX rất nặng, qua bài phóng sự điều tra có đầy đủ hình ảnh rất... cô song này của NGỌC THỨ LANG, bạn đọc sẽ thấy đàn ông, đàn bà Mèo thực hiện dục tình như thế nào. Cam đoan chỉ cần đọc bài điều tra này, bạn sẽ thấy chán không cần đọc PLAYBOY nữa...

Xuân Con Ong còn rất nhiều bài đặc sắc, ly kỳ nữa mà Công Tử Hà Đông đề dành bạn đọc khám phá. Chỉ cần nói thêm rằng ngoài số Xuân Con Ong, những người viết Con Ong năm nay còn thể hiện sức sống oanh liệt của Con Ong qua 2/Số Tất Niên và Tân Niên hùng hậu nữa.

Sau CO số này, bạn có quyền ra sạp báo vở số Con Ong Tất Niên phát hành thứ năm tuần sau như thường lệ. Số Con Ong Tất Niên dày 24 trang, bìa màu, gồm những bài vở ác liệt ngang những bài được tuyển lựa trong số Xuân.

Đọc Con Ong Tất Niên xong, các bạn được quyền nghỉ ngơi, tạm quên sầu đời để ăn Tết Con Heo. Tết xong, đến ngày thứ sáu 10 tháng 2 năm 1971 tức ngày 15 tháng Giêng Ta, bạn có quyền vở số Con Ong Tân Niên. Số báo này cũng dày 24 trang, bìa màu. Nếu bạn gặp chuyện gì bất như ý trong mấy ngày Tết, bạn lại càng nên đọc Con Ong Tân Niên để xả xui, và để cho tâm hồn sạch sẽ, mới toanh bước vào một năm con Heo vật lộn, ăn chơi với đời...

Quà Tết

Cuộc chạy Tết Con Heo năm nay đã thực sự bắt đầu. Thực phẩm đã cao sẵn từ nửa năm, nhân Tết này, thừa thắng xông lên, vọt lên đến những mức kỷ lục. Suốt trong lịch sử chiến tranh liên miên 25 năm của dân tộc Giao Chỉ. Những người ở thành phố chưa năm nào bị ăn Tết đất đỏ như năm nay, Quà Tết là cái gì mà năm nay có lẽ chỉ Tổng Ngọc là được hưởng. Những kẻ làm con cháu tuy có lòng thờ phụng cha mẹ, nhưng vật giá quá đắt đành chịu bất hiệu. Mặc dầu các bậc làm cha, làm mẹ không bao giờ yêu cầu hay chờ đợi con cái phải biếu xén mình nhân những ngày Tết nhất, nhưng phong tục truyền thống của dân ta là Tết nhất con cháu phải tỏ lòng biết ơn các đấng sinh thành qua đường lối quà Tết, giàu biếu theo giàu và nghèo biếu theo nghèo.

Sơ sơ dưới đây là vài thứ vật phẩm có thể dùng làm quà Tết và mọi năm trước vẫn được dân Giao Chỉ dùng làm quà Tết và giá tiền của chúng :

— 1 chục cam sành thứ trung bình giá 3.000 đồng bạc Giao Chỉ.

— 1 chục hồng Tàu thứ không lấy gì làm lớn lắm giá 2.000 đồng.

— 1 ký mít sen hạng vừa : 1.200 đồng.

Trong không khí chạy Tết chật vật và nhiều khổ não, lo âu này, Nghiệp Đoàn Kỹ Giả VN, dưới sự hoạt động tích cực của Tổng Thư Ký Hồng Dương vừa tổ chức một Ngày Văn Nghệ Cho Linh vào sáng chủ nhật 10-1-71. Nhiều nhà văn đã tặng tác phẩm cho Ngày Văn Nghệ này và đồng bào đã tới mua đông đảo. Nghe kết quả rất nên lấy là m khích lệ. Người chiến sĩ trên mặt trận không cần Tết có quà cáp nhiều, chỉ cần thấy đồng bào mình ở hậu phương nhớ đến mình là đủ ấm lòng.

Người chiến sĩ đang chiến đấu được chiếu cố khá nhiều trong dịp Tết Nguyên Đán năm nay, Gã Thâm muốn nhân dịp này nhắc đến những người chiến sĩ đã từng chiến đấu anh dũng, đã từng hy sinh xương máu để giữ gìn đất nước này, tức là những cựu chiến sĩ và những thương phế binh. Những người lính này cũng cần được chiếu cố như anh em chiến sĩ đang chiến đấu vậy. Dưới đây là một quà Tết của Gã Thâm và Con Ong gửi tặng anh em cựu chiến binh.

Quà Tết này rất thường, nó chỉ là một lá thư ngỏ của anh em cựu chiến binh gửi Thủ Tướng Chánh Phủ. Gã Thâm rất tiếc không có gì quý hơn để tặng anh em :

Thư ngỏ

Kính gửi Thủ Tướng Chính Phủ VNCH,
Kính thưa Thủ Tướng,

Chúng tôi, một số Cựu Chiến Binh QLVNCH kính đạt Thủ Tướng thỉnh nguyện như sau :

Sáu tháng về trước, vào ngày 9 tháng 7 năm 1970 Tổng Thống Việt Nam Cộng Hòa đã long trọng ban hành một đạo luật mà Tổng Thống rất đặc ý, đó là luật số 08170 qui định các quyền lợi cho Thương Phế Binh, Gia đình Tử sĩ, và Cựu Chiến Binh.

Đạo luật ra đời có tính cách khẩn cấp đó đã tạm soa dịu một phần nào nỗi tủi cực, đau thương của chúng tôi đối với sự quên lãng của Chính Phủ bấy lâu nay.

Chúng tôi không mong gì hơn là được một công ăn việc làm chắc chắn và thích hợp khả năng. Trước đây vì chưa có một văn kiện pháp lý nào qui định quyền lợi nên chúng tôi bị bỏ rơi. Nay luật số 08170 ra đời, chúng tôi vui mừng như người sắp chết đuối nắm được phao nên đã hàng hái nộp đơn xin được tuyển dụng miễn thi vào một Bộ nọ đúng lúc Bộ này ra Thông cáo thi tuyển một số nhân viên.

Nhưng buồn thay, mặc dầu chúng tôi đã hội đủ mọi điều kiện ấn định về văn bằng, tuổi tác v.v... mà vẫn không được áp dụng điều 45 luật kể trên. Xin tạm trích nguyên văn một đoạn trong điều 45 như sau :

Điều 45.

« Khi hội đủ điều kiện dự liệu, Cựu Chiến Binh được ưu tiên thân nhận vào các Công, tư sở và xí nghiệp Công, tư và được miễn thi nếu có cuộc thi tuyển... »

Thiết tưởng bản văn luật như vậy là đã quá minh bạch rồi tại sao lại không thể thi hành ngay được. Hơn nữa luật có hiệu lực kể từ ngày ban hành (Chưa kể những trường hợp có hiệu lực hồi

tổ), vậy mà từ ngày Tổng Thống long trọng ban hành đến nay đã gần 6 tháng vẫn chưa đủ để được hữu hiệu hóa hay sao?

Chúng tôi được biết Bộ sở Quan nơi chúng tôi xin việc đã tham khảo ý kiến Tổng Nha Công Vụ và đồng thời Bộ Cựu Chiến Binh cũng đã gửi đến Nha một dự thảo Nghị định để áp dụng Luật cho tới nay đã một tháng trôi qua vẫn chưa được trả lời. Chúng tôi có tiếp xúc với Tổng Nha Công Vụ và được biết là phải chờ đợi ít nữa là đám tháng. Thế là nghĩa làm sao khi luật đã được ban hành và có hiệu lực từ 6 tháng nay?

Theo ý kiến của Bộ Sở Quan nơi chúng tôi xin việc thì trường hợp của chúng tôi cần được giải quyết trước ngày thi tuyển nghĩa là chỉ còn nửa tháng nữa! Vì vậy, buộc lòng chúng tôi phải mạo muội viết bức thư ngỏ này kính đạt lên Thủ Tướng đề xin Thủ Tướng rộng lượng cứu xét.

Trân trọng tri ân Thủ Tướng.

Kính đại diện

Hoàng Việt 145/38A Trại ngọc Hậu ĐĐ Cựu Trung úy

Con Ong và Quân Chúng Miền Nam

CON ONG trong suốt năm qua được độc giả tin tưởng và ủng hộ nhiệt liệt, tin và ủng hộ được thể hiện bằng việc bạn đọc vẫn đều đều mua báo C.O. đọc mỗi tuần. Do đó trong năm Con Khuyến vừa qua, CON ONG đi vào một chu kỳ bị cạnh tranh nặng và vất vả, nguy nan nhất, nhưng CON ONG vẫn sống oanh liệt và càng ngày càng oanh liệt.

Tuy CO bán rất chạy nhưng có nhiều bạn vẫn thường nói rằng chỉ có bạn đọc ở miền Trung, miền cao nguyên — nhất là Đà Lạt — và đồng bào Bắc Kỳ ri rí cư là chăm đọc CO, Nhưng nghĩ và nói như vậy là lầm. CO rất được đồng bào miền Nam tin và đọc. Bức thư dưới đây là một bằng chứng cho ta thấy CO được cả những đồng bào miền Nam ở thôn quê đọc và tin tưởng.

Chúng tôi là dân nghèo đau khổ ở yếu khu H.T. chợ Th-P-G (Vinh Long), được biết tuần báo của ông rất ghét hạm và bè lũ tham nhũng. Vậy chúng tôi đưa ra đây hành động tác tề của vị Thiếu Tá yếu khu trường và bè lũ, nhờ quý báo vạch mặt chỉ tên hầu giúp dân đen chúng tôi voi phần nào cực khổ.

Nguyên vùng quê chúng tôi đã bao lâu sống dưới sự kềm kẹp của Cộng sản, nay vừa được bình định kiên thiết, tưởng được yên thân, nào ngờ lại gặp vị Thiếu Tá yếu khu trường và bè lũ làm chúng tôi hoang mang, sợ sệt chẳng biết đâu là chánh nghĩa. Nếu quý báo và chánh phủ chẳng tin, xin đến tận nơi điều tra sẽ rõ.

Xin kể vài việc làm bất chánh của vị TT yếu khu trường như sau :

— Cát «bar» trái phép trước nhà y tá Phúc để rồi bán lại 80.000đ.

— Ô. Tư Se vừa cất lên 3 căn phố liền bị vị Thiếu Tá dùng quyền lực đòi chiếm cho được 1 căn để bán lấy tiền bỏ túi.

— Hai cái «bar» ngay đầu chợ cạnh mé sông, lúc bình định chủ bar được phép cất lên trên nền cũ, nhưng khi ông yếu khu tới đã đòi dời đi (ý ông muốn thấy mặt đức Thánh Trần).

— Mới đây ông ta vừa cho bắt « người làm mướn » là anh Dành, bảo là Việt Cộng nằm vùng, đánh đập bắt nạn nhân khai ra một số người khác là giao liên, du kích, chỉ hãm súng, lấy vũ khí v.v... Số người bị khai này đã bị bắt nhưng vài ngày sau được thả ra cả. Chỉ còn một vài người kẹt lại chắc thiếu Đức Thánh Trần. Trong vụ này có điều đáng nói là khi đánh đập nạn nhân, ông yếu khu đã bảo nạn nhân lựa khai những gia đình khá giả có tiền bạc trong xã.

— Bắt dân trong xã đi công tác khai hoang vào vùng đầy chết chóc, binh sĩ còn ngại ngừng.

— Vị Thiếu Tá có ban kinh tài gồm 3 người : tên là Dũng, Hòa, Tròn, chuyên lo việc đỡ đầu sông tài sùu, chứa bài lấy xâu ở nhà bà Năm Bắp, chia tiền lời trong vụ số đầu đuôi hằng tuần và các áp phe khác.

Chúng tôi đăng thư ngỏ này với tất cả sự dè dặt. Mong rằng vị Yếu khu Trường được dân nhắc tới trong thư này nên tự xét hành vi của mình. Bọn C.O nhân nhủ với ông là ông không thể tác oai, tác quái được đâu, bây giờ không còn phải là thời người có quyền hành muốn làm gì thì làm trong địa phương của mình.

(Tiếp theo)

Nghe thấy cái món thuế, các cử toa không ai bảo ai, đều giắt này cái mình. Cả cha Thò là lần sư ông chùa Bà Đanh cũng vậy. Ông cha mí lị ông sư, bấy lâu nay, nương nhờ bóng Chúa và nương nhờ bóng Phật, kinh doanh tùm lum tà la, kể luôn cả cái sư thầy rác của sở Mèo và thầy giắt úi cho lính Mèo, nhưng chả bao giờ chịu xia ra một đồng xu thuế.

Bất cứ một cái gì cũng khai lỗ là hết chơi.

Bi giờ nhà nước bắt bầu khai kỹ quá, hai vị tu hành này đâm ra lo thấy mẹ! Không nhẽ bao nhiêu tài sản của mình lại đứng tên Chúa, đứng tên Phật hết? Nhà nước đâu có chịu.

Cho nên, phiên họp tới đó thì căng thẳng một cách ghê gớm! Đờ rồi sau đó không đi đến một quyết định nào cả. Mọi người ra về thông thả, và hẹn sẽ giải quyết trong phiên họp tới.

Không khí Saigon trong những ngày cuối năm con Chó bông dựng xôi đông hẳn lên. Trên chốn giang hồ người ta thấy xuất hiện thêm một cái đảng gọi là Đảng Hòa Bình Công Lý như có ý để cạnh tranh mí cái mục Hòa Bình Công Chánh của nhà nước. Rồi tiếp đến vụ hai tờ giáo lớn từ trước đến nay vươn như mặt trăng mí mặt trời nay lại kết hợp, chịu ngồi cùng một bàn để đấu tranh cho huê bình.

Các Cha thì khuyến cáo các tín đồ treo chim trước cửa nhà.

Các Thầy cũng ban huấn từ cho các thiện nam tín nữ phải nên có một sự treo chim. Liên ông thanh niên con trai, còn có thể treo chim được, nhưng liền bà phụ nữ con gái thì đâu được ra chim mà treo.

Tuy vậy, lệnh của Cha và của Thầy ban ra thì người ta vưỡn phải răm rắp tuân theo. Anh nào vô phúc bị treo chim như cái ông dân hiền họ Phan nào đó, không treo lên được thì đành phải vẽ ra chim mà treo, để theo kịp mí phong trào. Sau nữa là để cho các thầy thượng kỳ bầu cử sang năm còn có nhiều cơ hội hốt phiếu.

Còn những tám chín tháng nữa mới tới mùa bầu cử, nhưng ngay từ bi giờ, thiên hạ coi mèi đã

• XÌ CA RỒ

bắt đầu chuẩn bị ra rít. Mấy tay ở Chuồng Cu Xóm Hạ, sau khi biểu quyết xong đạo luật bầu cử thì cứ yên chí lớn chờ người ta mang giấy đến xin chữ ký để lãnh tiền. Ông anh chi tiền Nguyễn Cao Thăng chẳng may đi vào cõi đi doong thì đã có bà chi tiền Nguyễn Thị Hai thay thế. Nhiều anh đi họp, ch. thấy phát biểu cha gì cả, suốt phiên họp chỉ thấy ngồi hi noay ký lia lia. Biểu rằng tập ký cho quen đi vì từ nay cho tới ngày bầu cử còn phải ký rất nhiều như sau này.

Ngôi sao của Big Minh cũng bắt đầu sáng chói trên vòm trời chính trị, nhất là sau khi ông được một phái đoàn tôn giáo Nhật Bản tặng cho một cái mũ nặng tới hai kí lô. Cái mũ này nguyên là của vị Tướng quân Nhật từ thế kỷ thứ XVI, đã từng uyển đầu thắng đó. Những đũa bốt thơm đã hồ hoán lên rằng đó là một cái điềm lành. Nếu kỳ này Big Minh ra ứng cử thì sẽ trúng phúc. Và liên danh của Big Minh sẽ là địch thủ đáng sợ của bất cứ một liên danh nào.

Những ngày cuối năm, Saigon vào buổi sáng cũng có vẻ rết rết như mùa Đông trên đất Bắc.

Thiên hạ thì đua nhau ăn mặc quần áo ấm. Có rất nhiều một míi được tung ra. Và có một điều hết sức kỳ cục là con trai thì có cái khuyanh hướng vận theo kiểu quần áo con gái, còn con gái thì ngược lại: muốn trở thành con trai.

Bọn con trai mặc áo có in những hàng chữ «Salut les copines» còn bọn con gái cũng chẳng

chịu kém thỏ: mặc áo có in chữ «Salut les copins» để cho nó dễ huê đoàn kết.

Những ngày cuối năm, một số các phong trào huê bình cũng lục tục ra đời. Phía các Cha có thứ hòa bình Công Lý, phía các Thầy có thứ huê bình ngang xương, phía sinh viên thì có huê bình tụt suyt, và giới phụ nữ thì đòi hỏi huê bình bằng bất cứ giá nào. Thiềng thứ ra cái món huê bình công chánh của nhà nước bị lu mờ hẳn đi trên vòm trời chính trị.

Cái đảng phụ nữ, một đảng lớn nhất nước Mít, có tới sáu bảy triệu đảng viên lúc này lớn tiếng cho cái sự đòi quyền sống. Họ biểu rằng Ta mí Ta ướn nhau lâu quá, bao nhiêu liền ông thanh niên con trai rủ nhau kéo ra bãi chiến trường hết cả, khiến cho cái đám nhân loại liền bà con gái nằm nhà miết, đến nỗi mọc thếch đại vương ra. Bấy lâu nay quyền sống của phụ nữ cứ mất mát đi dần mòn. Đêm nằm thì đành chỉ có nước ôm chặt lấy cái gối rồi ngắm bóng trăng xuống mà rầu rĩ cả ruột gan.

Phụ nữ nhất định không chịu chết già trong sự có độc, lạnh lẽo!

Phụ nữ phải đòi hỏi cho bằng được bọn liền ông con trai phải trở về dưới cái mái ấm cúng của gia đình. Nhất là năm hết Tết đến rồi. Trong những ngày năm cùng tháng tận, không có gì vui vẻ, sung sướng hơn, cái cảnh vợ chồng để huê xum hiệp.

Nói tóm lại tất cả mọi giới, tất cả mọi người ai nấy đều cả tiếng đòi hỏi đòi hỏi huê bình, kể cả tư bản và cộng sản, kể cả Ta lẫn Tây, nhưng có một sự các cơ khó giải quyết nhất là mỗi người lại đòi huê bình theo một kiểu riêng của mình. Ông thì đưa ra đề nghị huê bình 4 điểm. Ông thì lại đòi huê bình 6 điểm. Lẽ dĩ nhiên, 4 điểm của ông này chửi bả 6 điểm của ông kia, thành thử ra chiến tranh vưỡn cứ tiếp tục diễn tiến theo một nhịp độ nhịp nhàng, trong lúc thiên hạ hồ hào huê bình khản cả cổ.

Cái đám dân khổ rách áo ôm nghĩ nát cả óc mà cũng chả sao có thể hiểu nổi cái sự mâu thuẫn kỳ cục ấy.

(kỳ sau tiếp)

Ông tướng mí li cây đờn.

Người ta được biết tướng Big Minh ngoài cái thú chơi đồ cổ, chơi chim lại còn khoái ướn ten nít. Big Minh là một tay quần vợt hữu hạng ở Saigon chỉ kém cấp Chim Giao ngày xưa chừng bốn năm thành. Về đồ cổ, Big Minh chơi cũng cầu kỳ ra rít. Tuy nhiên không phải bất cứ một ai cũng có thể chơi đồ cổ được. Không những phải sành điệu mà lại còn phải có rất nhiều tiền như sau này.

Chơi đồ cổ không sành thì sẽ mua phải đồ cổ giả hời.

Ở Đài Loan bi giờ có một vài hãng sản xuất đồ gốm chuyên môn làm đồ cổ giả, giống hệt như thiết từ nước men, đến những nét vẽ. Ngay cả những nét rạn nứt tự nhiên ở các món đồ sứ Giang Tây họ cũng làm được.

Vì thế nhiều anh chơi đồ cổ một cách tài tử mua phải đồ giả là thường.

Big Minh đang dự định thành lập một cái Hội lấy tên là Hội Sưu tầm các đồ cổ. Dĩ nhiên chỉ sưu tầm đồ vật mà thôi, chớ không có sưu tầm người cổ. Vì nếu sưu tầm người cổ thì điều đương nhiên là phải chọn các bố Đồ Văn Rở, chủ tịch Đảng Khuyến Lệ cổ ca, rồi cụ Mai Thọ Truyền, cụ Nguyễn Thế Truyền, cụ Vũ Hồng Khanh v.v.v... vào Hội, và như thế thì Hội sẽ vỡ nợ mấy hời.

Gần đây, Big Minh lại đòi món ăn chơi: thêm cái thú chơi đờn nữa.

Big Minh kéo vi ô lông

Giáo sư Toàn ở trường Quốc Gia âm nhạc thường lui tới nhà Big Minh một tuần lễ ba lần để cho Big Minh rượt đờn. Hoặc đờn cho Big Minh nghe.

Mít Toàn là một cây vi ô lông ở nước Mít.

Sau khi nhạc sư Đồ Thế Phiệt phiêu diêu miên cực lạc vì chứng bệnh đau tim, và gục ngay trên võ lạng xe hơi, thì bao nhiêu học trò của ông Phiệt đều phải tới thụ giáo Mít Toàn.

Hiện nay ngôi sao Big Minh nhờ các Thầy Ấn

Quang phù phép nên lên cao vùn vụt. Cái hời Big Minh mới ở Băng Cốc hời loạn thì nhà cửa vắng học. Dăm thì mười họa mới có một bố chính khứa coi thăm viếng xã giao và hỏi chuyện vợ vìn. Mấy cái chuông chim yến vàng, yến trắng, sơn ca, vành khuyên, vẹt, yêng, sáo, trong thời gian Big Minh vắng nhà, dếch có ai trông coi đã lần đùng ngã ngửa ra chết hết chơi. Nhưng mấy tháng gần đây, thì tiếng chim lại bắt đầu hót riu rít trong ngôi biệt thự của Tướng Minh.

Không hiểu Big Minh mua hay là người ta đem biếu?

Trong năm 1971, nếu Big Minh tái xuất giang hồ thì Mít Toàn sẽ có nhiều sự hứa hẹn để có một cái ghế ngồi tại Bộ Văn Hóa. Nhiều đũa thú mồm khi gặp Mít Toàn đi dạo phố đã nghe rằng ra mà hỏi rằng:

- Ông tướng của toa dạo này đờn địch ra sao? Liệu đã có cửa được bốn «La O-ra-sông ga» chưa? Nè, nếu có gì thì cho anh em ăn có mí nhá?

Nhưng Mít Toàn chỉ mỉm cười một cách bí mật.

Người ta hẳn vưỡn chưa quên, cái hời Big Minh làm Quốc Trưởng và cụ A-lăng-Lát Nguyễn Ngọc Thơ làm Thủ Tướng, một người bạn ten nít của Big Minh đã được mời ra giữ chức Bộ trưởng Bộ Thanh Niên.

Có điều ông Bộ trưởng này vốn xuất thân ở trong giới sít-pô nhưng người ngòm lại chả sít-pô một li ông cụ nào. Gần như con cá mẫm và cao lệnh khệnh như cái cột đèn.

Ăn cái giải Nô-Ben!

Muốn ăn cái giải Nô-Ben thì quả là một sự khó khăn ghê gớm chứ không phải dễ ợt như cái giải «Say lúa già gạo» của Phi Luật Tân đã trao cho ông Tổng Tôn Bất Thiên. Người được giải Nô-Ben được kể như tên tuổi đã đi vào lịch sử văn học quốc tế.

Nô-Ben là tên một ông nhà giàu và đã làm giàu bằng sự phát minh ra thuốc nổ. Ông sinh năm 1833 và ngòm củ ti vào năm 1896. Trước khi chết ông đã giao tất cả tài sản lại cho nhà nước Thụy Điển và có làm tờ di chúc rằng, tất cả những tiền bạc của ông sẽ dành cho các giải thưởng về vật lý, hóa học, sinh vật học hay y khoa, văn chương và cái giải sau chót là giải hòa bình được đặt ra vào năm 1901.

Hàng năm cứ đến ngày 10-12 là ngày giỗ cụ Alfred Nobel, là người ta phát giải của cụ.

Đã có rất nhiều nhà văn trên thế giới được ăn cái giải Nô Ben. Riêng có ta thì chưa. Tuy nhiên, Ta có rất nhiều hy vọng để ăn cái giải í lắm. Mới đây, Hàn Lâm Viện Thụy Điển đã quyết định ủy thác cho cha Thanh Lãng, chủ tịch Pen Club Việt Nam lựa chọn nhân tài để dự giải Nobel về văn chương trong năm tới.

Hội Pen Club của nước Mít mỗi năm một mùa cũng có phát giải văn chương đều đều. Năm nay, về bộ môn thơ có hai bố được trúng giải nổi tiếng hạng, trong khi trên nguyên tắc, lúc công bố hời lễ, Hội lại chỉ nói rằng, có một giải nhất mà thôi.

Con gà còn tức nhau tiếng gáy huống hồ là con người. Bởi thế, cả hai nhà thơ trúng giải đều nổi sùng. Anh nào cũng muốn chiếm giải nhất chứ không thèm lãnh cái giải nhì. Ăn cái giải nhì thì thà rằng ăn cha nó cái giải rút của các em lại còn khoái tí hơn.

Cũng trong dịp chấm giải, ban giám khảo đã phát giác ra rất nhiều bác thì bá trên thi đàn nước Mít. Thơ còn hay ho bằng văn Đỗ Phủ, Lý Thái Bạch. Đại khái như mấy câu thơ dưới đây:

- Tôi đến thì vừa đúng bữa cơm
- Anh mời, tôi lại ghé ăn luôn
- Nồi cơm vừa chín đầy ấm áp
- Thân mật ta ngồi cạnh đồng rơm.

Thơ như thế mới thiết là hiện thực, rất bình dân và rất là văn chương dồi dào ra rít như sau này. Bọn Con Ông ngứa nọc cũng muốn mần thử một phát thơ chơi và dành đến sang năm sẽ gửi tới Pen Club để dự thí. Bài thơ ấy cũng gồm có 4 câu như sau:

- Ngủ đi em, chớ đắp mền
- Ngắm em anh muốn tìm tem mấy phùa
- Ôi giờ đi! Đứng ngàn ngo
- Chờ em đến Tết Congo cũng đành.

Biết đâu Con Ông lại chả được ăn cái giải Nô Ben, dù rằng là Nô Ben của nước Mít.

TIỂU NGỌC

Người dân đen
cầm cân

Kiểm kê

Xin phương trượng minh xác tức khắc rằng cái sự kiểm kê này, không có bà con cô bác xa gần gì với cái chiến dịch kiểm kê thuế vụ cả.

Số là chỉ còn ít ngày nữa thì năm con Chó ca bài ô-ơ-lui. Trước khi bước sang năm mới, với hy vọng mọi việc xảy ra trong 365 ngày sắp tới sẽ sáng sủa, tốt đẹp bằng năm bằng mười năm ngoái, người ta thường ôn lại các sự việc đã qua trong năm cũ.

Nhà buôn thì kết toán sổ sách, tính toán lời lỗ. Nhà nước thì lập bảng thành tích chấp chánh. Nói chung, mọi giới đều làm cái việc... kiểm kê.

Tuân theo tục lệ đó, T.N. cũng làm một đường kiểm kê những sự việc đã xảy ra trong phạm vi «Ba Tòa Ông Lớn». Dĩ nhiên, chỉ mạn phép kiểm kê những việc đen thui như mồm chó để cho nó phù hợp với cái sự kết thúc năm Chó, và cầu mong sang năm con Heo mọi việc sẽ trắng phau và hầu sức như một cổ lông heo.

Kín tiếng

Xưa nay, «Ba Tòa Ông Lớn» vẫn nổi tiếng là kín tiếng nhất nước. Kín tiếng một phần vì công việc hàng ngày của «Ba Tòa Ông Lớn» đòi hỏi một sự trang nghiêm thật lực. Kín tiếng bởi lẽ «Ba Tòa Ông Lớn» chuyên lo đốt đuốc đi tìm sự công bằng, lại cùng chung một «phooc-ma-si-ông» trong tinh thần vô tư, bất vụ lợi, thì còn có điều chi gọi là đua chen, danh lợi, quân phân bắt tề mà phải phát ngôn ồn ào.

Thế nhưng, trong năm con Chó cái truyền thống «cao đẹp» ấy đã bị cho đi ô tô bương. Nhờ thế bản dân thiên hạ mới dòm vào cái lãnh vực «Ba Tòa Ông Lớn» được tí tí, và mới hay rằng cái nơi «thâm nghiêm kín công cao trường» ấy cũng có những ân oán giang hồ như bất kỳ nơi nào khác.

Bất vụ lợi

Một trong các đức tính không thể không có, không thể thiếu sót của «Ba Tòa Ông Lớn» là tinh bất vụ lợi. Kim tiền, lợi lộc không thể ám ảnh, cám dỗ nổi «Ba Tòa Ông Lớn».

Chẳng biết quan Thượng Thơ Bộ Hình phát ngôn trúng hay trật, khi quan ra trước Ủy Ban Ngân Sách Hạ viện, rằng thì là mấy «ông tòa» ngành xử án thuộc quyền quản trị của TCPV chuyên tranh giành công ốc, công xa với mấy «ông tòa» ngành công tố, khiến ngành công tố khó làm việc.

Lạ nhỉ, công tố hay xử án đều là «ông tòa» cả, cùng chung một hoài bão là phụng sự công lý, chia không sống về mục nhà và xe, để đến nổi «ông tòa» công tố khó làm việc? Lê nào «Ba Tòa Ông Lớn» tinh thần bất vụ lợi cùng mình lại tranh giành nhau các lợi lộc vật chất nhỏ nhen ấy?

Vô tư

Đức tính thứ hai mà «Ba Tòa Ông Lớn» cần phải có, không có không được, đó là đức tính vô tư. Xi-căng-đan Ngô Quang Tường — Lữ Văn — Ismael cho thấy hình như đức tính vô tư đã bị đuổi đi chỗ khác chơi.

Cô Lê thị Lữ Văn, vì đã thông ngôn cho Quan thuế Ba Tàu ở Hồng Kông khi khám xét 5 vali bạc của một thị mệ người Thụy Sĩ tên là Gafner, nên được mời làm nhân chứng trong một vụ chuyên ngành phi pháp hay lũng đoạn nền kinh tế quốc gia chi đó. Hình như làm chứng là một bồn phận. Nhân chứng dù cung khai thành thật cũng chỉ coi là đã làm đúng và đầy đủ bồn phận, chứ không vì thế mà được hưởng một tí tí đặc quyền nào. Từ Hồng Kông về Saigon, nhân chứng Lữ Văn đã đem theo nhiều nữ trang và tài liệu chứng tỏ có chuyện chuyên ngành bất hợp pháp. Dĩ nhiên, Quan Thuế Anamta phải vô. Cái sự vô này đã được quan Thượng Thơ Bộ Hình gọi là «sự khám xét hơi bất thường» và rằng «đối với vai trò hệ trọng của cô Lê thị Lữ Văn đã giúp Chính Phủ trong sự bắt 5 vali bạc V.N. tại Hồng Kông» thì cái chuyện vi phạm luật lệ chuyên ngành và hối đoái chỉ là «một vài vi phạm nhỏ nhặt có thể khoan miễn». Dĩ nhiên, cô Lữ Văn không bị truy tố, Quan Thuế bên phải hoàn trả lại cô các đồ nữ trang và tài liệu tang vật đã trót đại tịch thu trong một cuộc «khám xét hơi bất thường», và cô Lữ Văn ra về... Hồng Kông thơ thời hân hoan.

Tuy nhiên có một người không được phép thơ thời hân hoan, đó là ông Ngô Quang Tường, Phó Tổng Giám Đốc Quan Thuế kiêm đặc trách kiểm kê. Hết bị cô Lữ Văn tố ngược là «có vẻ» không vô tư trong cuộc điều tra, ông Tường lại bị «một người có tên tuổi địa chỉ hàng hoàng» tố khổ là cố ý che chở cho chánh phạm trong vụ Ismael.

Vụ tố khổ sau này được trao cho ô, Trần Văn Thuận, Phó Chương Lý, điều tra. Khổ nổi, ô Thuận lại là một trung gian chỉ điếm trong vụ Ismael, mà theo nguyên tắc «không ai có thể vừa là can sự vừa là ông tòa», thì sự chỉ định ô Thuận điều tra hiển nhiên là một hành vi đuổi tinh thần vô tư đi chỗ khác chơi.

Thiên hạ còn thắc mắc thêm rằng một ông tòa có thể kiêm nghề trung gian chỉ điếm để hưởng tiền huê hồng được không? Thật ra luật pháp không hề cấm. Nhưng cái sự ăn huê hồng nó lại bất khả kiêm nhiệm với cái đức tinh bất vụ lợi mà «ông tòa» kiêm chỉ điếm viên thì... kỳ thấy bà!

Vô tư và bất vụ lợi

Gần đây nhất là vụ bầu cử chức vụ Chủ tịch Tối Cao Pháp Viện nhiệm khóa 1970 - 1971, tinh thần vô tư và bất vụ lợi đã được phát huy một cách rất ư là kịch liệt.

Trước ngày bầu cử, trên mặt một nhật báo có đăng tải bức tâm thư của «một nhóm thăm phán xử án Saigon và các tỉnh» mà nội dung, dù kể tới đạ đến đâu cũng thấy rõ là vận động cho «ông tòa tối cao» nào rồi. Hình như từ thuở khai thị lập địa đến ngày nay ở trên trái đất này, chưa hề bao giờ xảy ra chuyện «Ba Tòa Ông Lớn» đăng thư ngõ nặc danh trên báo để vận động bầu cử chức vụ «tối cao» thuộc ngành Tư Pháp cả, cũng như thầy cãi không được phép đăng báo quảng cáo cho «cửa tiệm» của mình.

Trong bức thư ngõ ấy lại đề cập tới một «dữ kiện chắc chắn» rằng thì là: «Tối 28-10-1970, vài người trong số quý vị (ý chỉ quý đảng Tham phán tối cao) để đến nhờ to, thủ thi với bào huynh của Tổng Thống: đặc sứ N.V.K. trong một bữa cơm rất ư là tâm tình» Mềng đéc ơi! cái gì mà nhờ to, thủ thi và rất... ư là tâm tình thế này? Xế xị cái sự vô tư và bất vụ lợi có bị đuổi đi chỗ khác chơi để người ta tiện việc nhờ, thủ thi không?

Cuộc bầu cử chức vụ Chủ tịch Tối Cao Pháp Viện đáng lẽ diễn ra ngày 20-11-70 nhưng lại phải đình hoãn hai tuần đến ngày 4-12-70. Hình như lý do của sự đình hoãn này là: nếu cứ bầu cử vào ngày 20-11 thì các «ông tòa tối cao» khó giữ được vô tư, nói cách khác thì sự đình hoãn này có mục đích «chiêu hồi» cái sự vô tư, lúc ấy đang đi chơi vắng.

CHÉM RUỒI

Đàn đầu mà gầy tai trâu
Đạn đầu bắn xẻ grom đầu chém ruồi

Xuân này

Các nghị sĩ nháp nhóm đòi tăng lương, theo sát nút tám gương bị đi của bọn đầu trâu mặt ngựa. Có một số người biết xấu hổ, cương quyết chống đối, nên mỗi tháng, các ngài lại vẫn chỉ lãnh gần trăm ngàn. Nhiều nghị sĩ đòi tăng lương hụt, tiếc tiền, buồn rữ rượi và phát ốm.

Buồn nhất là nghị Nguyễn Tư Bản. Ông này xa thân cho vụ đòi tăng lương, kêu gọi các đồng viện hãy thực tế, kéo chết đói hết. Ông lý luận rằng công chức quân nhân được tăng 170% lương nghị sĩ cũng phải tăng 170% chớ.

Hình như ông nghị Bản có bà vợ giàu, nhờ vậy ông không tham lam; ông chỉ đòi tăng 170% lương mà quên đòi xin tí tiền thưởng Tết bốn xín, cho thiệt là giống với quân nhân, công chức.

Nhiều đồng viện nghe Tư Bản thuyết phục, đã có ý siêu lòng. Bông hoa sen, xuất thân từ chùa, vốn chay tịnh mà cũng mấp máy thêm thương. Phòng viên nghị trường tưởng thuật một nửa liên danh này kịch liệt đứng sau lưng hàng ngũ nghị sĩ đòi tăng lương. Các Thượng tọa nhòm thấy lũ gà của mình tranh nhau mổ thóc, chắc rầu thú ruột. Đến liêm sĩ nó còn tính bán, kiếm thêm tí bạc xài chơi, các thầy mà được giá, nó phát mai đi mấy hồi.

Chẳng may nghị trường lại có những người như nghị Chức, biết sợ mang nhục với nhân dân, nên nghị Nguyễn Tư Bản tan giấc mộng vàng.

Thượng viện không đồng lõa với vụ tăng lương thì Hạ viện trợ ra, một mình một chiếu. Tết này các ông các bà dân biểu ăn to nhất. Mỗi vị 134 ngàn một tháng. Ông Tường Châm lãnh 134 ngàn. Ông lịch ở trường 134 ngàn. Ông buồn xỉ lip, sứ cheng cũng 134 ngàn... Họ lãnh ngàn ấy lương để làm việc nước!

Cái món lương ấy đem đi ra xương thịt người, cũng được khá bộn. Hai người lính tử trận phải cộng thêm với một ông công chức cao cấp mới được lãnh số tiền gần bằng lương tháng của một dân biểu.

Ăn trăm ngàn mỗi tháng chưa đủ, chưa no. Làm bảy suốt năm không đau, không nhức, một lũ người trai, gái, trẻ già đủ loại nâng bị, đối lập, hi hã do những cánh tay đồng tình bóp cổ thẳng dân.

Chao ôi! Tết năm nay các ông bà dân biểu sẽ ăn to, ba ngày Xuân «menu» thịnh soạn toàn những món thịt.

Ăn to

Trong khi dân biểu sửa soạn ăn Tết Heo to thì trong dinh đã ăn Tết Tây nhỏ. Một chút đỉnh kiem ước, khắc khổ được pha vào ly rượu mừng Xuân Tây. Rượu nội hóa, món ăn nội hóa. Thiên chi tiết kiệm của nhà nước chắc sẽ được các ngoại giao đoàn nhận ra và rất cảm phục.

Còn thiên chi thất lạng bụng của toàn dân thì vẫn diễn ra lạng lẽ, âm thầm. Dân biểu càng tăng lương, dân ngu càng khắc khổ, không phút nào dám ngưng nghĩ.

Ở gần nhà KP, có người đàn bà nều gương tiết kiệm. Bà ta bị đau nặng. Lối xóm đời đưa vào nhà thương, bà không chịu. Bởi vì, còn phải ở nhà để trông 5 đứa con. Năm một chỗ, sốt lạnh, nhưng còn nói được, còn chỉ huy đứa lớn bồng đứa bé. Vậy mà đứa thứ tư thỉnh thoảng cũng ra đường, mặt mày ngu ngo, cứ lượm những bông hoa giấy mà nhai.

Lại nhân lúc cuối năm, kẻ hèn này nhớ tới bức thư tâm sự của người chiến sĩ tiền giang. Anh kể rằng một lần về phép, nhìn mặt vợ thấy xanh xao hốc hác, nắm tay vợ thấy cổ tay gầy trơ xương. Anh nắm chặt cánh tay xương, xâu đó mà khóc.

Chao ôi! Xuân này, chỉ có các ông bà dân biểu ăn to...

TIVI • RADIO • SERVICE

Sửa chữa các loại máy TIVI — RADIO — MAGNETOPHONE v.v...
Thợ lành nghề, có chuyên viên đến tận nhà điều chỉnh

PHOTOCOPIE — RONEO

— Nhận tất cả giấy tờ, tài liệu quý vị cần đánh máy hoặc quay Roneo và Photocopie điện tử

Việc làm cẩn thận, mau chóng, đẹp, giá phải chăng. Làm việc thường trực hàng ngày kể cả ngày lễ và chủ nhật từ 07 giờ đến 22 giờ

Xin quý vị
liên lạc ngay

Hãng Sơn Hải

Saigon — Điện thoại 23.596
Số 84c, 86, 88, Bùi Chu

Tổng Ngọc chơi chơi

Lần đầu tiên, Con Ong xin thành thực bốc thơm ông Tổng Ngọc một phát. Và bốc thơm một cách rất nhiệt tình và nồng hậu. Bởi vì Tổng Ngọc đã tỏ ra rất chịu chơi không có ngăn các anh trong Xóm Thượng mà cũng

đếch có cần các anh Xóm Hạ.

Trước hết Tổng Ngọc chơi vị thầy cãi Trương Tiến Đạt một cú đầu ra rít. Biểu vị thầy cãi là đồ mọi rợ, kêu gọi thú tính của con người. Số là mông sư Đạt, khi đề cập tới những sự mãn ăn của Bộ Kinh Tế đã phát ngôn rằng: "Bi giờ Tổng Ngọc thò mặt ra đường thì sẽ bị nhân dân xúm vào uỳnh đòn hội chợ cho chết nhăn răng".

Đến khi Xóm Hạ a dua mí Xóm Thượng đề tổ Tổng Ngọc thì Tổng Ngọc đã nói huych toẹt ra rằng: "Nói người phải nghĩ đến ta, thứ sớ lên gáy xem xa hay gần. C.I.A. đã cung cấp cho tôi một cái danh sách gồm roo dân biểu ăn bản".

Xóm Hạ có hơn 100 mông mà lị có tới 100 mống ăn bản thì phỏng thử còn chi là thể diện để cho quan trên trông xuống, thẳng dân trông vào. Nhất là còn mặt mũi nào mà đi dự các hội nghị quốc tế quốc đồ, dẫu rằng đi dự chỉ là một cái cơ để đi du hí.

Trong câu nói của Tổng Ngọc, người ta thề nào cũng có một cái định nghĩa rõ rệt: "ăn bản" là cái đểch gì? Ăn bản phải chăng là ăn những của dơ dáy. Mà một khi ăn của dơ dáy thì mồm miệng chắc hẳn là cũng chả có thơm tho nổi gì. Cũng có thể ăn bản là ăn của dút, ăn hối lộ, tham nhũng, chuyên môn nâng bi nhà nước để lấy diêm hoặc linh tiền.

Cái vụ thông qua dự luật bầu cử buộc phải có sự giới thiệu của 40 dân biểu, nghị sĩ hay 100 nghị viên, thiên hạ chẳng đã từng mệnh danh là cái đạo luật nâng bi đó ư?

Thông thường, người nhà nước rất ngăn các cha trong Xóm Thượng và Xóm Hạ. Mỗi lần các vị này can thiệp vào một vụ gì là người ta sẵn sàng sứt xóa ngay cho được việc, theo đúng cái kiểu tránh voi chẳng xấu mặt nào. Đụng vào mí họ, lơ mơ họ lòi cổ mình ra điều trần, rồi hạch hỏi cái này, moi móc cái kia, bởi lông tìm vết, vậy thì thà rằng, lấy lòng một chút là thượng sách.

Nhưng đảng này Tổng Ngọc lại cóc cần. Mà chơi ông thì ông chơi lại máy ngay. Mà chơi ông một thì ông chơi lại mười. Ông chỉ đơn thân độc mã, nhưng ông bắt chấp hết.

Ở nước này, anh nào to mồm nhất thì thường thường là thắng cuộc.

Tổng Ngọc đã cả tiếng dài hơi mí ông Thượng Đạt, và qua keo đầu, người ta đều phải công nhận rằng, Tổng Ngọc đã chiếm thượng phong.

Xóm Hạ, tuy có chửi bới lai rai, nhưng xem ra cũng chả đi đến đâu cả. Cái Bang Trần Công Cốc thì biểu rằng Tổng Ngọc là tay sai của Xija, vì nếu không phải là tay sai thì tại sao Xija lại cung cấp cho ông ta một cái danh sách gồm roo dân biểu ăn bản?

Tưởng chụp cái mũ Việt gian hay Cộng sản, hoặc Trung lập thì người ta mới sợ chứ còn cái mũ Xija thì ăn nhằm đểch gì. Đôi khi đương sự còn lấy làm vinh dự là đảng khác. Bộ tướng rằng làm tay sai cho Xija để làm hay sao? Vô số những anh tai to mặt lớn, giàu có ra rít chỉ mong ngày mong đêm làm tay sai cho Xija mà chưa được đấy.

Làm tay sai cho Xija tức là đã bám được vào cái tay ngại vô cùng vững chắc, không có ngăn thẳng nào con nào hết. Cũng tí như trời Tây, người ta làm ở B.C.E. hay ở sở Mật thám Liên Bang vậy.

Ô hô! Lại thống kê

Ở nước ta có một cơ quan mần việc rất nên là một sự âm thầm, rất ít khi được thiên hạ nhòm ngó tới, và đôi khi cũng chẳng thêm để ý đến mà làm chi. Vì nếu để ý đến nó thì chỉ tỏ bực cái mình, có khi lại tức hộc máu mồm ra mà chết lăn quay.

Thưa đó là Viện Thống Kê.

Nếu cứ căn cứ vào con số thống kê của các bố thống kê thì nhân dân ta đã và đang sống một cuộc đời vô cùng hạnh phúc, y như một cõi thiên đàng nơi hạ giới. Các bố ý đã hiểu rằng, từ bao nhiêu năm nay, kể từ ngày ba anh em cụ Ngô đi vô cõi tịch liêu, giá sinh hoạt chỉ tăng lên có 2 hoặc 3 phần trăm là cùng.

Chả cần phải nhìn xa trông rộng, cứ lấy tờ phở làm đơn vị, người ta cũng thấy rằng, cái sự thống kê thống kê đó là ba xạo "chăm phân chăm".

Hồi cụ Ngô còn sống nhân, giá một tờ phở thường là 10 tí, nếu phở đặc biệt thì 20 tí. Bi giờ tờ phở đặc biệt đã lên tới 1 bò, và nếu vác 10 tí đi ăn sáng thì chỉ có nước ăn bắp nướng cũng không đủ.

Thống kê như thế thì thiệt là một sự thống khổ cho lũ dân đen vô cùng. Nhìn vào thống kê người ta phát thêm rồ rã dài rai ngắn và chỉ muốn mờ mồm chửi đổng một phát chơi mí đời!

Gần đây, các bố Thống kê lại phối hiệp mí các phái đoàn thuế vụ đi kiểm kê lung tung xoe ở Quận I.

Nhà nào cũng được phân phát cho một xấp giấy dày tờ mẹ để thống kê.

Dân chúng sau khi được các đoàn kiểm kê thuế vụ

chiếu cố đã rét run, nay lại được các bố thống kê hỏi thăm sức khỏe nên lại càng run nữa.

Có người đã thắc mắc hỏi mấy cha nhân viên ấy rằng:

— Phái đoàn thuế vụ đã kiểm kê nhà tôi rồi mà. Chúng tôi đã khai đầy đủ, vậy thì còn kê khai cái chi nữa?

— Nhiệm vụ của họ khác mí lị nhiệm vụ của chúng tôi, của họ là kiểm kê thuế vụ, còn của chúng tôi là thống kê.

Các câu hỏi ghi trong tập thống kê đại loại tí mí hơn các câu hỏi trong bản kiểm kê thuế vụ. Có bao nhiêu người giúp việc? Thuế lợi tức hàng năm bao nhiêu? Mỗi tháng phải trả bao nhiêu tiền điện nước.

Cũng may là các cha í không bắt kê khai mỗi tuần đi chơi bậy mấy phứa?

Dân Quận I thấy họ bắt thống kê kỹ quá, nhiều anh rét đã phải khẩn tới Đức Trần Hưng Đạo đề nghị phò hộ độ trì cho người ta bỏ qua đi, khỏi phải thống kê thống kiếc lồi thôi.

Quả nhiên rất hiệu nghiệm như sau này.

Dân đồng nát phen này sẽ nát như cám!

Nói đến cái sự buôn đồng nát, xin độc giả bốn phương chớ có vội hình dung đến mấy bà già giết giặc, gánh một đôi thúng đi la cà khắp phố phường và mồm thì rao: "Ai có đồng nát bán không?"

Hình ảnh ấy đã xưa rồi.

Bi giờ cái nghề buôn đồng nát có giá trị bạc tỉ, và phải là tay có quyền thế lắm mới buôn nổi. Bởi lẽ kỹ nghệ đồng nát đã nằm ở trong cái kỹ nghệ chiến tranh. Chiến tranh càng kéo dài thì dân buôn đồng nát càng vô bờ. Súng đạn càng bắn phá tùm lùm, người ngòm càng chết lăn quay, thì cái đám nhân loại buôn đồng nát lại càng mừng rơn bấy nhiêu.

Từ nhiều năm nay họ đã ăn lúa ăn mạ vung vít. Vô đạn, rồi các chiến cụ hư hỏng được xuất cảng đi Tân Gia Ba, đi Hương Cảng. Nhưng dùng một cái, Mèo phát giác rằng, những thứ đồng nát ấy đã lọt vô tay Cộng sản. Cộng sản mua đồng nát về chế thành súng đạn uỳnh lại cả Ta lẫn Mèo. Thế là gây ông bèn đập lưng ông.

Đề ngăn ngừa cái đôn Mỏ Dung Cô Tô ấy nhà nước liền ra lệnh cấm xuất cảng vô đạn. Mèo và nhà nước Ta, sẽ bỏ tiền ra mua hết với giá là 80 tỉ một ký, trong khi đó nếu bán cho nước ngoài thì giá mỗi tấn là 1200 đôn.

Cũng nên biết thêm rằng dân buôn đồng nát ở nước Mít, gồm toàn những tay to, trong đó có cả những bà tướng Quảng Lạc, lại có cả những hậu thuẫn của Mèo của Tàu dính vô.

Vì thế họ tranh đấu dữ lắm.

Cuộc tranh đấu giữa họ mí nhà nước còn đang tiếp diễn. Nếu có sự can thiệp của Đức Thánh Trần thì nước thua là cái chắc!

Xóm Hạ xỏ nho!

Cuộc thảo luận về dự luật đầu tư đã gây sóng gió tại Xóm Hạ, tuy chưa đến nỗi xảy ra những vụ đâm đá, chưa có ai rút súng lục ra để dọa dẫm, hoặc rút dao con chó ra để xin tí huyết nhau, nhưng không khí xem đã vô cùng gay gắt.

Anh Cái Bang nào cũng có vẻ sát khí đằng đằng.

Xóm Hạ, khi thảo luận về dự luật này đã chia làm 2 phe rõ rệt. Phe tư bản thì đưa ra những điểm có lợi cho giới của mình. Phe nhân lá thì phản đối.

Tuy nhiên người ta vưỡn biểu quyết như thường, và theo đúng như cũ tục, các vị đếm phiếu cứ giả vô đếm nhằm không khác chi những anh thầy bói giả vô bói nhằm vậy.

Trước cái sự ngây thơ ăn người ấy, một số Cái Bang đã lớn tiếng tố cụ chủ tịch là đồ gian lận! Một số khác thì la ó rầm trời, trong đó khách bàng quan nghe thấy những tiếng đại khái như: "Đồ hôi dơ rong liệt lão, đồ anh già xào mì, đồ lơ xe đồ!"

Cụ chủ tịch bèn tặc dặng nổi giận quát lên:

— Im cái cửa mồm!

Tuy nhiên rồi sau đó cũng huề cả làng.

Báo chí có hỏi móc lò cụ chủ tịch rằng:

— Xin cụ chủ tịch cho biết cảm tưởng về các danh từ liệt lão, ông già xe đồ, ông già xào mì v...v... mà người ta thường dùng không biết để chửi ai?

Cụ chủ tịch tỉnh khờ đáp:

— Ô hô! Sức mấy mà tôi liệt. Còn lâu mới liệt ạ. Liệt mà lị dám cưỡi thêm vợ bé.

Thử nhìn qua một chuyến tàu vét bản nhất lịch sử vừa đi qua

Ở NHÀ HÁT TÂY

Hạ Viện có nhiều dân biểu râu lớn họng, thường chống đối tùm lum, đòi diệt tham nhũng, giảm chi đề dân chúng đỡ khổ v.v...

Nhất là những dân biểu đối lập, nhiều khi chửi hành pháp rất hăng, và rất bản.

Sở trước, Con Ong đã có bài nói về những chuyện bản thủ xảy ra tại Hạ Viện liên quan đến vụ biểu quyết luật ngân sách, bản nhất là trong khi dân chúng đang đói khổ, dân biểu đã nhằm mắt tự tăng lương tới 134.000 mỗi tháng.

Những kẻ mang thân làm "gia nô" cho hành pháp, bản (là đàn). Những kẻ tự xưng là đối lập như khối xã hội, và nhóm Dân Tộc thân Ấn Quang mà cũng bản, thật đau lòng. Còn những kẻ thuộc cái khối gọi là Độc Lập số ngã theo hành pháp cũng để hiểu, vì đối lập còn chạy theo hành pháp để kiếm chác, làm sao trách dân Độc Lập.

Dự luật ngân sách 1971 do Hạ viện biểu quyết là 235 tỷ, lên Thượng viện, bị cắt trên 10 tỷ. Trong số bị cắt này, lương dân biểu vẫn còn 134.000đ.

Sáng 12-1 vừa qua, Hạ viện đã chung quyết luật ngân sách. Nếu làm việc đúng đắn, thì Hạ viện phải thảo luận và biểu quyết từng chương, để xem chỗ nào có thể đồng ý với Thượng Viện, chỗ nào không. Nhưng Hạ Viện đã không làm như vậy, đã thẳng tay bác bỏ toàn thể công trình cắt kém của Thượng Viện đúng giá trên 10 tỷ bạc, bấp chấp gánh nặng đóng góp đề trên vai dân chúng, việc làm của Hạ viện là một điều xấu hổ, không phải chỉ riêng cho Hạ Viện, mà cho toàn thể cử tri. Xấu hổ đến mức không thể nói gì hơn nữa, vì nói thêm chỉ bản miệng. Để độc giả hiểu rõ đầu đuôi nội vụ. Sau đây, Con Ong xin trích đăng quan điểm của hai chủ tịch ngân sách Hạ và Thượng viện. Dân biểu chủ tịch Ủy Ban ngân sách Hạ viện là ông Phan ngọc Nguyên, người mà dư luận có lần đã đồn là "con nười" của cố Phụ Tá Nguyễn cao Thăng. Chủ tịch Ủy Ban ngân sách TV là Nghị sĩ Trần hữu Phương, cựu Tổng trưởng Tài chánh, Thống Đốc ngân hàng QG, thuộc nhóm Độc Lập TV.

Đem ông Phan ngọc Nguyên đề cạnh ông Trần hữu Phương, thì tội cho Phương quá. Nhưng vì cả hai cùng là Chủ tịch Ủy Ban tài chánh, là hai vai chánh trong vụ luật ngân sách, nên đành xếp cạnh nhau.

Sau khi TV cắt trên 10 tỷ trong ngân sách 1971, dự luật ngân sách được trả lại Hạ Viện. DB Nguyễn bèn làm một phúc trình đề nghị bác bỏ toàn thể quan điểm của TV, NS Phương

đã có nhận xét về phúc trình của DB Nguyễn. Sau đây là quan điểm của DB Nguyễn và NS Phương.

Về hình thức, DB Nguyễn nói "rằng TV vi hiến."

NS Phương nói rằng việc làm của TV hợp hiến. Quan điểm của NS Phương hợp lý hơn, về Hiến Pháp nói rõ DB Nguyễn tương đồng viện cũng gà mờ như mình, nên đem chuyện vi hiến ra hù.

Sau đây là quan điểm khác nhau về nội dung.

Theo D.B Nguyễn :

Thật sự trong thời gian thảo luận Ngân sách tại Hạ Nghị Viện chúng ta đã cần nhắc rất nhiều từ sự phối hợp giữa Ủy Ban Ngân Sách với các Ủy Ban liên hệ đến lúc ra giữa khoảng đại. Nhưng chúng ta đã nhận thấy nhu cầu thực tế nên không thể làm cách nào hơn mà phải chấp nhận Ngân Sách Quốc Gia 1971 và kinh phí là 235 tỷ.

Thượng Nghị Viện lại xét theo khía cạnh khác và đã quá khắc khe không những là đối với các cơ quan thuộc Hành Pháp mà luôn cả các cơ quan thuộc định chế đặc biệt, chúng tôi muốn nói :

- Hội Đồng Tham Phán
— Đặc Biệt Pháp Viện
— Hội Đồng Văn Hóa Giáo Dục
- Hội Đồng Kinh Tế Xã Hội
- Hội Đồng Các Sắc Tộc

Các định chế đặc biệt này được Hạ Nghị Viện cấp 157 triệu 002 nhưng Thượng Nghị Viện đã cắt giảm 71 triệu 654 gần bằng nửa kinh phí đã được Hạ Nghị Viện chấp thuận. Chúng tôi tự hỏi tại sao Thượng Nghị Viện lại cắt xén một số kinh phí quá cao như vậy. Phải chăng Thượng Nghị Viện muốn duy trì các định chế hiện định với tính cách tượng trưng, vì nếu đã thành lập nhất là trong giai đoạn đầu mà không cho phương tiện hoạt động thì Quốc Hội đã vô tình hay hữu ý sử dụng quyền mình để phủ nhận vai trò của các cơ quan Hiến định.

Sau đây là trả lời của NS Phương : về điểm này, văn thư ngày 2-1-1971 của ông Chủ Tịch Thượng Nghị Viện có ghi những đoạn như sau :

"Thượng Nghị Viện quan niệm rằng Đặc Biệt Pháp Viện là một cơ cấu Hiến định rất quan trọng, tuy nhiên, trên thực tế công việc làm thì hầu như không có, vì vậy, chỉ nên dự trừ một số kinh phí vừa phải và Ngân khoản đã được biểu quyết chấp thuận là 3.000.000đ, tiết giảm

NOC ĐỘC

G A I S I

3.531.000đ so với biểu quyết của Hạ Nghị Viện".

"Nhằm mục đích tiết kiệm chung, nhất là số kinh phí chỉ cần dự trừ đến một mức độ vừa phải phù hợp với các hoạt động chung của Hội Đồng Tham Phán. Vì quan niệm như vậy nên Thượng Viện đã cắt giảm 3.646.000 tại chương này, kinh phí còn lại được biểu quyết chấp thuận là 3.000.000 đồng"

"Nhằm mục đích thực thi chính sách tiết kiệm chung, Thượng Nghị Viện đã biểu quyết giữ y như số ngân khoản dự trừ cho tài khóa 1970 tại cả 3 Chương 691 (Hội Đồng Văn Hóa Giáo Dục) 692 (Hội Đồng Kinh Tế Xã Hội) và 693 (Hội Đồng Các Sắc Tộc).."

2 Về vụ cắt ngân sách của 3 Văn Phòng Quốc Vụ Khanh, DB Nguyễn nói rằng :

Thượng Nghị Viện đã cắt trọn vẹn 3 Văn Phòng của các Quốc Vụ Khanh Đặc Trách Nội Vụ, Tài Thiết và Phát Triển, nhưng một điểm xin quý vị lưu ý là trong tháng 12 vừa qua Thượng Nghị Viện đã chấp thuận Ngân Sách tu chính 1970 của 3 Văn Phòng này rồi đột nhiên chỉ có mấy ngày sau lại cắt bỏ toàn bộ kinh phí của năm 1791.

Quyết định tiền hậu bất nhất này thật là đáng tiếc đối với một cơ chế như Thượng Nghị Viện được tượng trưng cho Quốc Gia về các đức tính "trăm tính và suy tính".

NS Phương trả lời vụ này như sau : Về điểm này, việc Thượng Nghị Viện chấp nhận Ngân sách Quốc Gia 1970 tu chính vì là đứng trước một sự đã rồi. Và qua Ngân sách Quốc Gia 1971 Thượng Nghị Viện sử dụng quyền của mình khi "đã biểu quyết cắt giảm trọn vẹn số ngân khoản dự trừ tại 3 Chương trên đây (207,208 và 210) vì nhận thấy những hoạt động của các Văn phòng này trên thực tế, không đem lại những lợi ích thiết thực cho Quốc Gia" (trích văn thư ngày 2-1-71) của Ông Chủ Tịch Thượng Nghị Viện.

3 Về vụ cắt ngân sách của Phủ Tổng Thống, DB Nguyễn nói rằng :

Thượng Nghị Viện đã cắt 10 triệu về nhân viên của Phủ Tổng Thống, 250 triệu về nhân viên của Bộ Thông Tin, số cắt xén này nhằm cả vào các nhân viên hiện hữu, buộc các cơ quan này phải

cho nghỉ việc một số nhân viên, như thế bắt buộc chúng ta phải suy nghĩ nhiều về quyết định có tính cách "giận cá chém thớt" này không bằng lòng với ông Tổng Trưởng thông Tin, các nhân viên của Bộ Thông Tin phải gánh chịu hậu quả, mà những nhân viên bị thải hồi là ai? Họ là Những nhân viên cấp nhỏ, Những cán bộ tại các Xã ấp, Phường khóm. Những cán bộ và nhân viên này, Hạ Nghị Viện chúng ta đang tích cực tranh đấu để cải tiến số phận của họ, thì nỡ lòng nào đột nhiên lại đuổi họ mất công ăn việc làm.

NS Phương trả lời:

Đây là một nhận xét hoàn toàn sai lầm vì không có trường hợp nào mà Thượng Nghị Viện đã đòi rút nhân số xuống dưới số hiện hữu : Thượng Nghị Viện, trong một trường hợp, chỉ ngăn chặn việc tuyển thêm nhân viên, mặc dầu...

Sự tuyển nhân viên có được dự trừ trong bản tu chính Ngân sách Quốc Gia 1970 vì lẽ sự tuyển thêm không có thời gian để thực hiện.

4 Trong số 10 tỷ do TV cắt xén, Hạ Viện bị mất 23 triệu, là số tiền dự chi cho những khoản rất vô lý, như 10 triệu mua nhà cho dân biểu, tuyên 80 cảnh sát riêng cho HV, cấp mỗi dân biểu 120.000 đ, làm công tác xã hội (nếu các dân biểu không làm công tác xã hội, mà bỏ túi, thì đểch ai biết).

Vì bị TV cắt 23 triệu dùng vào những việc vô lý như trên, DB Nguyễn đã la lối như sau :

— Cắt xén kinh phí để phủ nhận vai trò của Hạ Nghị Viện chúng ta, chúng ta cấp thêm kinh phí, Thượng Nghị Viện lại cắt xén hết bất kể đến sự đau khổ của đồng bào bất kể những thiệt thòi của giới thấp kém mà Hạ Nghị Viện hằng quyết tâm nâng đỡ. Nếu chấp thuận quan điểm của Thượng Nghị Viện thì chúng ta sẽ phản bội lại các nạn nhân các người cô thế đó."

Cứ So hai quan điểm kể trên, người ta tự thấy lý lẽ của TV rất vững. Nhưng các dân biểu bị tiền tài làm tối mắt lại, đều cần biết đến lẽ phải trái, nên trưa 12-1-71, một trăm DB, gồm cả bọn đối lập, bọn thân Ấn Quang, đã nhằm mắt bác bỏ toàn thể quan điểm của TV.

Bọn Con Ong vốn tự xưng là bản nhất nước. Nhưng dù bản, cũng không thể tồn thì giờ nói nhiều về những kẻ bản hơn.

CÁI KÈ DÊ NGÕNG

Tiếng sáo Trương Lương

Trương Lương, anh chàng quân sư của Lưu Bang, có thể kể như tổ sư của ngành Chiêu Hồi.

Tiếng sáo Trương Lương, hay là tiếng địch sông Ô, là tuyệt tác của chàng. Sách Hán Sở tranh hùng, có chép đoạn này, về nên một bức tranh hùng tráng của chiến tranh. Giữa cảnh sát phạt, gươm đao san sát, bỗng dựng nổi lên tiếng tiêu, tiếng địch. Âm nhạc có tác dụng làm dịu lại cảnh chém giết và tiếng ty, tiếng trúc đã làm cho con người trở lại sống thời «nhân chi sơ, tính bản thiện».

Tôi không hiểu bản nhạc mà Trương Lương đã thổi lên ở Ô giang, để cho tám ngàn con em đất Bái của Hạng Vũ phải tan tác, là bản gì. Tới nay vẫn còn là nghi vấn. Ngày đó, chưa có bản « Tung cánh chim tim về tổ ấm », và cũng chưa có ti vi, để người lính phía bên kia, ngồi coi ti vi, trở về hồi chánh rất ồn ào. Bản nhạc ấy vẫn là đầu đề bàn tán giữa những phê bình gia văn nghệ hậu thế. Phê bình về việc chiêu hồi này, Thánh Thán và Mao Tôn Cương đã viết :

Sự binh sách là một công việc thêu hoa vào gấm. Vậy không thể binh một cách cầu thả, qua quýt xong thôi. Như vụ tiếng sáo Trương Lương. Nhiều kẻ cho rằng, bản nhạc ấy là một khúc hát nhớ nhà. Lính Sở nghe thấy tiếng sáo ấy, tình hoài hương bỗng nổi dậy, bỏ hết hàng ngũ để về quê. Nói như vậy, tức là đã phản lại ý của nguyên tác. Lính Sở có quê hương, để thường lính Hán không có quê hương?... Tiếng sáo của Trương Lương chưa làm cho lính Sở nhớ nhà, đã làm cho lính Hán nhớ nhà trước, rồi bỏ hàng ngũ... chạy về quê hết cả thì sao?... Vậy thì khúc hát mà Trương Lương dạo lên tiếng địch trên sông Ô, không thể là một khúc hát nhớ nhà...

Mao Tôn Cương và Thánh Thán cho đó là khúc Sở ca, một khúc hát bình dân của người Sở. Khi nghe khúc hát đó cất lên lính Sở sẽ tự hỏi : tại sao bên lính của Hán Cao Tổ lại có khúc hát Sở ca ? chắc là lính Sở đã hồi chánh, quá đông rồi, nên đã phổ biến khúc Sở ca đó với lính Hán... Rồi từ ý nghĩ đó, bèn nghĩ đến chuyện hợp đoàn. Bạn ta đã ở hàng ngũ bên đó rồi, nơi đây chỉ còn lại mình ta. Ấy thế là bỏ hàng ngũ, chạy theo về phía Lưu Bang.

Lời bàn của Mao Tôn Cương và Thánh Thán, chính là một lời bàn xác đáng.

Tôi nói tới tiếng sáo Trương Lương, là vì một tin vừa làm tôi xúc động. Ông Tống Trường tuổi trẻ tài cao họ Hồ, một ông tu bíp có râu, đang diễn lại màn tiếng sáo Trương Lương. Ông đã đề ra một chính sách. Cho Cộng sản được về thành phố ăn Tết trong mười lăm ngày. Từ cơ gác như Huỳnh Tấn Phát, cho tới cơ tếp riu, cán bộ răng đen, mã tấu. Ăn Tết xong mười lăm ngày ở thành phố, nếu muốn ở lại thì càng tốt, còn nếu muốn ra đi, Nhà Nước chúng ta sẽ để cho đi một cách thoải mái hân hoan.

Ông Tống Trường họ Hồ gọi cái sáng kiến đó là một chính sách chiêu hồi cỡ nặng...

Hãy nói về khả năng chiêu hồi của ông Tống Trường họ Hồ. Tôi không có ý nghĩ xấu về ông, nhưng xét ra, Nhà Nước ta đã đặt một người không đúng chỗ. Con người ấy đầy chất phong kiến, đó là một sự tối kỵ để nắm giữ một Bộ đầy chất tế nhị và nhiều khi phải áp dụng cả những trò phù thủy và ma giáo. Chất phong kiến nằm trong người ông, không phải do lỗi tự ông, mà lỗi ở những đềm đài, lăng tẩm, cái không khí đầy chất vua chúa ở cổ đô mà nước Sông Hương kia, không thể nào rửa sạch. Trước ông, đã có ông Tống Trường Bảy Tê, hãnh diện tuyên bố mình thuộc giai cấp con quan. Báo chí đã viết nhiều về ông Tống Trường con quan, không ngờ sau này, lại có ông, tuyên bố giữa hàng ngàn hồi chánh viên, những kẻ đã bị nhồi sọ về đấu tranh giai cấp, rằng ông thuộc giòng quý phái, cao sang, học giỏi đỗ đến bằng bác sĩ. Không hiểu như vậy có ích lợi gì, hay lại đào sâu thêm sự cách biệt giữa những người muốn tìm về với chính nghĩa và ông, con người đang thi hành chính nghĩa. Ông còn muốn bộc lộ sự cao sang của ông hơn nữa. khi ghép cho người đứng đầu cả nước một chức Huyện Ủy, một chức mặt hàng của hàng ngũ bên kia. Làm chính trị mà như thế thì hết thuốc chữa rồi...

Bản về con người của ông Tống Trường rồi, tôi xin bàn đến một chút về cái sáng kiến chiêu hồi. Từ khi Chiêu Hồi chỉ là một Nha, được nâng lên hàng một Tổng Bộ, đã là một sự đau lòng cho những người lính chiến. Nhất là Bộ ta đã xử dụng những hồi chánh viên như Huỳnh Cự, Tám Hà v.v... vào những chức vụ lớn như phụ tá Tống Trường... Người lính tuy bất mãn, nhưng vì là chính sách của Nhà Nước, nên cũng đành coi đó là một đường lối để đưa tới chấm dứt chiến tranh và tranh thủ hòa bình...

Sáng kiến chiêu hồi của ông Tống họ Hồ là tiếng sáo Trương Lương đó chăng?... Nếu mà được như vậy thì ai là người lại không ủng hộ?... Nhưng thật ra, sự việc đó đã làm tôi lo ngại, rất lo ngại...

Từ lâu, tôi vẫn nghe nói rằng, chính sách Chiêu Hồi này là do đàn anh nước Cờ Hoa chúng ta đài thọ. Mọi sáng kiến đưa ra đều do đàn anh Cờ Hoa đề xướng. Ông Tống Trường chỉ là một cái máy thu âm và phát âm, truyền xuống cho cán bộ và công chức. Nếu sáng kiến cho cộng sản về thành phố ăn Tết này là của đàn anh Cờ Hoa, thì chúng ta cần phải thẳng tay ngăn chặn.

Còn nhớ mới đây, Nhà Nước chúng ta đã phát động một chiến dịch chiếm đất, dành dân và vẽ cờ. Đó là để sửa soạn cho việc ngưng bắn tại chỗ, khi đã cho Cộng sản về thành phố ăn Tết một cách hợp pháp, thì khắp mọi nơi đều đầy dẫy Cộng sản. Trong thời gian đó, đàn anh Cờ Hoa của chúng ta, biết đâu sẽ không làm một phát phản phé ngoạn mục. Kỳ một hiệp định ngưng bắn tại chỗ với sự giám sát của quốc tế cần thận. Rồi lũ Cộng Sản đang ở thành phố, do ông Tống Chiêu Hồi họ Hồ mời về ăn Tết một cách rất hợp pháp kia, sẽ phát cờ vùng dậy, la lớn lên rằng chỗ đất này là của chúng nó. Ấy thế là bất chiến tự nhiên... có đất, có dân. Đòn ma giáo này, có thể xảy ra ở rọc lăm, vì đàn anh Cờ Hoa của chúng ta đã biểu

diễn một lần, dịp Tết Mậu Thân, mà nổi uất hận ấy, ông Phụ Tá Nguyễn Cao Thắng đã mang xuống tuyến đài chưa tan...

Tại sao, tôi lại bị quan đến thế?... Cái vì tôi nghĩ tới cái vô lý của sáng kiến chiêu hồi ấy. Nó như một trò lừa dối rất con nít. Chỉ cần thời gian mười lăm ngày mà chiêu hồi nổi Huỳnh Tấn Phát, thì thật là một chuyện không tưởng. Với lại Huỳnh Tấn Phát muốn sống ở thành phố cả tháng, tôi thấy cũng chẳng khó khăn gì, mà chắc rằng hẳn cũng đã sống rồi, sống gấp mấy chục lần thời gian mười lăm ngày. Vậy thì đưa ra cái mười lăm ngày mời Huỳnh Tấn Phát về thành phố ăn Tết để mà chiêu hồi, chẳng là một sự đùa chơi trẻ nít hay sao?... Còn cán bộ tếp riu, ai để cho thả đi chơi vung vít? Những kẻ được chấp thuận cho về « ăn Tết với Ngụy » chắc phải là những kẻ đã thấm nhuần tư tưởng và lý thuyết Cộng Sản, từ khi biết phân biệt màu sắc xanh, trắng, đỏ... Như vậy, chiêu hồi được chúng, phải kể như khó hơn công việc lấy đất, lấy đá trên mặt trăng...

Lấy cái gì để chiêu hồi chúng nó, khi cho phép chúng nó được quyền trở về thành phố?... Một xã hội rách nát, một đám dân đói khổ, một trật tự khó khăn... Hay một thứ tình hình chánh trị rối tung như một đồng tơ vò, vào rồi không thoát được ra?... Lấy những lời nào để cải chính với quốc tế, khi lũ người ấy vào đây, sống đủ mười lăm ngày, rồi trước khi ra đi, trước quốc tế, ném vào mặt chúng ta hàng đồng phân thối hoặc? Lúc đó thì dù lấy cả nước sông Đông Nai cũng không thể nào gột rửa cho sạch.

Bây giờ, tôi lấy một thí dụ ngược lại, một thứ định lý đảo. Thí dụ như bây giờ, Cộng Sản cũng mời chúng ta, lớn nhỏ gì cũng được, vào mặt khu ăn Tết với chúng nó trong mười lăm ngày. Hết thời gian đó, nếu khoái thì ở lại, buồn thì có thể trở về thành phố. Nhà Nước chúng ta liệu có cho phép chăng?... Hay là sẽ từ chối liền, mà nếu có nhận lời, cũng đã sẵn có một kế hoạch, để lúc nào cũng giữ phần lợi về mình. Chỉ cần nghĩ và nói như thế thôi, cũng đã đáng giá cái sáng kiến chiêu hồi của ông Tống kiem nghề chọc mông thiên hạ, mang họ Hồ, một người vẫn tự phụ mình là tuổi trẻ, tài cao, Riêng tôi chỉ coi ông là một thứ trí cao mà tài mọn.

Sáng kiến chiêu hồi ấy phải được dẹp bỏ. Nếu mạnh tay hơn nữa, tôi không ngần ngại gì mà gọi cái sáng kiến ấy là một sáng kiến... phản quốc.

đĩa ngực môn

Bữa cơm bí mật

Cũng trong tuần rồi, quý sư cụ sư ông chùa Ân Quang đã hoan hỉ tới dự một bữa cơm « kín đáo » tại nhà riêng của ông tướng sún răng, người đang làm le đoạt ghế số 1 của Annam quốc vương. Thế nhưng sau bữa cơm vừa kể, sư cụ Thiên Hoa lại nâng nặc cái chảnh rằng: « trong bữa cơm trên nhất định không có chuyện gì đáng kêu bằng bí mật hết trơn mà cần phải bí mật. Các bản đạo tới thụ trai đảng nhà ông sao chẳng qua chỉ để đáp lại thịnh tình giao hảo giữa nhà choang mí lị nhà chùa vậy thôi ».

Tuy nhiên, bon nhà báo vốn có máu da nghi không kém Tào Tháo nên vẫn tỏ vẻ ngờ vực về lời cái chảnh của sư cụ Thiên Hoa. Thậm chí có đưa đũa mắt nên đũa vọt miệng phỏng vấn thêm 1 câu như sau:

— Bạch cụ, thế bữa cơm giao hảo đó gồm những món sào nấu gì? Đóp bùa có ngon chẳng?

Nghे hỏi, sư cụ Thiên Hoa bèn cười mỉm chỉ đáp:

— Ấy, đũa đó bí mật ạ, bản đạo không thể tiết lộ cùng thí chủ được!

Dám có « la ghe » giữa bà chánh mí lị bà phó?

Cuộc hôn nhân cưỡng ép gây nên chuyện lục đục giữa chánh phó quốc vương Annam tưởng đâu đã tạm êm, thì nay lại có dấu hiệu bùng nổ trở lại. Dấu hiệu đó là buổi họp báo tuần rồi của phu nhân phó vương Trong buổi họp báo đầu tiên này, sau khi thanh minh thanh nga về chuyện đất đai đồn điền trên cao nguyên mà cả nước đã biết, bà phó bèn đi một đường là trượt « sừa lưng » bà chánh trong vấn đề hoạt động công tác xã hội. Theo bà phó, muốn hoạt động xã

hội không thiếu gì cách cứ âm thầm lặng lẽ mà màn mới hay, chứ còn màn ồn ào quá thì chẳng những chỉ là giả tạo mà còn làm phiền tới người khác nhiều lắm, ích gì!

Nhóm Con Ong toàn đưa học thức lem nhem nhưng vẫn có thể suy diễn được rằng có lẽ đây mới chỉ là một sự khai hỏa màn đầu. Chắc chắn trong tương lai gần gũi sẽ còn nhiều phùa khai hỏa khác giữa hai nhân vật nữ lớn nhất nước này. Và lẽ dĩ nhiên nó sẽ có tầm ảnh hưởng quan trọng đến ông số một và ông số hai.

Chúng qui cũng chỉ vì mùa bầu cử của phủ đầu rỗng sấp sửa phom phom tới nơi rồi. Đáng ngại vậy thay!

Cái nhà hách nhất nước Giao Chi.

Vũng Tàu nổi tiếng một thời là một quốc gia trong quốc gia, nhờ những thứ tự do tục tĩu và cờ bịp mà ngay chính Saigon cũng chỉ mần ăn lên lút... cho ra cái về thượng tôn luật pháp rất ư... bất bình đẳng. Nay Vũng Tàu lại được sùng bái nhờ cất được một cái nhà hách nhất nước.

Cái nhà này của một ông quan ba, đang ngồi chơi xơi nước ở Phước Tuy, và từng làm ông quan 2 trông coi nghĩa quân ở Vũng Tàu — nghĩa quân có nhiều ma lắm — được xây cất ngay trên con hương lộ số 4, trong khu phố Thăng Nhì.

Thoạt ngày ông quan ba xem ra cái đất Thăng Nhì coi mỗi mần ăn được, ông quan bèn sang một miếng đất hết 1 tề 6. Miếng đất nằm ngay ngã ba, lớn bằng cái lá đa. Mà ông quan ba vốn tính rộng rãi, nên ông xây mẹ nó cái nhà lầu hai tầng, chia làm hai căn, choán hết một phần ba đường, cách Trạm Kiểm Soát Cảnh Sát xa những... 5 thước, và Tru Sở khu phố Thăng Nhì những... 10 thước. Thế mà đêch thẳng nào trông thấy cái nhà trái Núi Lớn ấy!

Đã hết đầu, nhà cất xong, ông quan ba lại cất thêm một thảo bạc cũng bé tí tí, chỉ vừa đủ che khuất một giải phố thương mại bên cạnh.

Những ngày đầu, công việc xây cất cũng bị người anh em bạn đàn thi hành đúng pháp luật rất ư bình đẳng. Nghĩa là a lè, ngưng nhé, Ngài Quan Ba! Nhưng rồi... màn hài kịch nào trong cõi

đời nham nhở này lại không có lúc vắng? Thế... nhà nhà lại cất, Quan Ba lại cười cười...

Tội nghiệp con hương lộ bỗng nhiên bị hiệp, đau thấy bà. Xưa thì rộng thùng thình, nay thì teo lại, hẹp tề.

Xin thả bà Thân ra kéo tội nghiệp

Sau khi ông Tổng Thống xứ Trung Phi xác nhận lại là cô Martine hiện còn ở Saigon mới là con gái ông, thì bà Thân, mẹ cô Baxi, cô gái đã được sang Trung Phi trước đây đã bị bắt. Bà Thân bị bắt để điều tra tại sao lại dám giả mạo là vợ ông Tổng Thống Trung Phi, và dám xài căn cước giả. Về vụ xài căn cước giả thì Con Ong không dám nói tới, nhưng nếu bị bắt vì tội nhân ầu là vợ một ông Tổng Thống thì theo Con Ong bà Thân... vô tội. Kể có tội chính là bọn người đã xúi bầy bà Thân nhân ầu để trục lợi. Theo lời bà Thân thì bà có biết quái gì đâu, mọi việc xếp đặt đều do một người đàn bà nào đó và mấy ông Tây, mấy ông Tây ông ấy biểu sao thì bà cứ làm theo thế.

Các báo khi tường thuật vụ bà Thân bị bắt, đều có nói tới hoàn cảnh gia đình của bà ta, một hoàn cảnh thật đáng thương, các đũa con nhỏ đũa khát sữa, đũa nóng lạnh kêu khóc gọi mẹ. Nếu người bạn dân kết tội bà Thân chủ mưu lường gạt thì phải kết tội luôn cả tòa đại diện Pháp và bộ Ngoại Giao ta nhất là bộ Ngoại Giao ta đã ngờ ngẩn nhẩy vào ăn có vụ cô Baxi khi long trọng đưa cô ta đi Trung Phi.

Con Ong khẩn thiết kêu gọi cơ quan bạn dân hãy cho bà Thân về nuôi con, và hãy bắt giam người đàn bà nào đó đã tới nhà bà Thân xúi dục bà đi lên tòa đại diện Pháp xin sao lục tờ khai sinh cho cô Martine... Baxi, để xí gạt vị Tổng Thống đôn hậu nhất thế giới đang làm gương cho những thằng tai to mặt lớn trên cái cõi đời đàng này.

Chiến dịch chim hòa bình

Mấy nhà sư thành phố cũng như mấy ông tề chức những ngày cầu nguyện cho hòa bình. Chiến dịch cu hòa bình đã nổ lên, đài quân đội đã chống chiến dịch này bằng những bài chửi rủa thậm tề, nhưng nếu đài quân đội chống thì một binh chủng quân đội lại ủng hộ, và binh chủng này đã đàng vô đạn đề đúc một con cu.

QUẠT MỒ

Nâng bi ..kiểm điểm!

Cái bang Nguyễn văn Huệ, tổng thơ ký nhà hát tây, tuần qua đã mần được một phát nâng bi vô cùng lỏa lỏ. Nhân vật được nâng bi không ai khác hơn là Quốc vương Annam. Cái bang Huệ đã gần cổ cò lên mà hân hên rằng: « Nếu Ngài ngự lại ra tranh cái ghế số một thêm phủ nửa thì chắc chắn sẽ có ít nhất bảy mươi cái bang sẵn sàng « giới thiệu » cho ngài liền. Trong số đó, dĩ nhiên tui sẽ là người đầu tiên xung phong ký hầu ngài ngự... »

Nhóm Con Ong không khỏi mót cười trước sự nâng bi quá cỡ kể trên của cái bang Huệ. Vì hơn ai hết, chàng ta hẳn phải biết rằng nếu căn cứ vào hai dự luật bầu quốc vương và bang chúng nhà hát tây, thì cái quyền ký giấy giới thiệu kia sẽ thuộc về đám bang chúng mới tinh chứ không phải nằm trong tay đám cái bang cũ mèm bấy giờ. Bởi vậy phủ nâng bi Annam quốc vương của cái bang Huệ nhất định chứa đầy một âm mưu « kiểm điểm » với ngài ngự để hi vọng được ơn trên thương xuống, nâng đỡ cho được ngồi lại nhà hát tây thêm một nhiệm kỳ thứ hai. Cái sự mót cười là ở chỗ đó.

Chạy chọt là phải

Gần đây, sau khi có tin đa số các bộ lão viện Cầu Mống thuộc hệ phái ba niên sẽ nạp đơn ứng cử

vô nhà hát tây trong cuộc bầu bi năm nay, người ta thấy hầu hết đào kép đang hiện diện tại nhà hát tây đã tỏ ra bứt rứt lo âu ghê lắm. Mà lo âu là phải, vì nếu sự cạnh tranh nghề nghiệp vừa qua xảy ra thật, thì đám đào kép cũ thua là cái chắc, địch lại gì nổi.

Riêng theo sự xét đoán của nhóm Con Ong, thì những diễn viên đáng lo âu nhất về nguồn tin cạnh tranh không khí này phải là các kép Nguyễn Trọng Nho, Khiếu Thiện Kế, Hoàng Thông, Tạ Ngọc Mai v.v.. Vì nếu phen này vô phúc bị đá văng ra khỏi sân khấu cái lương, thì các chàng có nhiều phần chắc chắn sẽ được Trưng Tâm Tuyên Mộ Nhập Ngũ hoặc Quân Vụ Thị Trấn nòng nòng đón tiếp. Đành rằng nhiệm vụ ở nhà hát tây hay nhiệm vụ làm lính chiến cũng đều có tính cách giúp nước như nhau. Nhưng giúp nước mà được ngự tu bin êm ái, được ra nước ngoài trả thù dân tộc đều đều, được lãnh lương hơn trăm xấp, nó vẫn khoái hơn lính chiến đói rách nhiều lắm. Chả trách hồi này các chàng chạy chọt hối hả và lo kiểm điểm với cử tri là phải vậy!

Cái bang điện: người « Nô He » năm nhất chó đẻ!

Nhân dịp cuối năm, nhóm Con Ong muốn bắt chước người ta nên cũng bày đặt bầu ra một cái bang xui tận mạng trong năm chó đẻ này.

Sau một ngày một đêm bàn cãi sôi nổi kịch liệt, cuối cùng toàn nhóm đã đồng ý bầu cái bang Lê văn Điện được hân hạnh... trúng cử.

Sở dĩ nhóm Con Ong đi tới quyết định bầu cái bang Điện là nhân vật « nô he » nhất năm nay

tại nhà hát Tây, là bởi những bằng chứng sò soạn được như sau:

Sau khi chàng Điện hăng tiết vịt tổ đảng dúi cui tham những này nọ, ông sao đảng trưởng dúi cui bèn thách chàng đấu võ lược đảng khai nhưng chàng lắc đầu không nhận, bởi lẽ chàng muốn giữ tác phong con nhà nho nhã đến cùng, chả thèm nói chuyện tay đôi mí lị dân võ biền. Sĩ lãng là vàng cục mà lị! Thế nhưng ông sao đảng trưởng dúi cui đã không hiểu nổi thâm ý ấy, cứ tưởng chàng chết nhất nên khuyến chàng về nhà học lại « bài học làm người » thì có đau đồn không. Đây là cái sui thứ nhất.

Là người ra hoạt động công tác xã hội, chẳng bỏ tiền ra hùn hạp mở « động » ngoài An Túc để gọi là giúp đỡ liền ông con trai ngoài nó có chỗ mà « đi lại » trong vòng trật tự, khỏi chịu cảnh ám ức bí rợn có thể phạm tội hiệp đồng công sức tu sĩ, hoặc xam phạm tiết hạnh liền bà con gái nhà lành không chừng. Thế mà thiên hạ chả chịu thông cảm cái thiện trí mần việc xã hội đó của chàng, lại đi vạch vôi kẻ xấu chàng lên cả mặt báo nữa, thì chẳng là cái xui tề bố thứ hai đó sao?

Mặc dù trước kia chỉ là một trưởng chi thông tin quận, nhưng bi chừ chàng đã trở thành chủ tịch ủy ban thông tin nhà hát tây, nghĩa là gần ngang hàng mí quan thượng thư ngành tin tức cũ, oai lắm chớ bộ đởn sao. Thế mà tụi thợ viết dăm liệt chàng vào thành phần nói năng chửi nhất nhà hát tây thì thì hỏi còn ra cái thống chế mẹ gì nữa. Cái sui thứ ba này đúng là cái sui tận mạng của chàng vậy, vì nó sẽ làm cử tri năm nay nghi ngờ về chàng nhiều lắm. Nô he vậy thay!

Polycrol

Chế tạo tại ANH QUỐC

**ĂN KHÔNG TIÊU - Ợ CHUA
ĐÀNG HƠI SINH BỤNG -
ĐAU BAO TỬ - SƯNG LOÉT
BAO TỬ VÀ RUỘT**

VIÊN 2 MÀU : Phần xanh : đựng chất mới Methylpolysiloxane làm tiêu hơi hết sinh bụng — hết căng bao tử Phần trắng : trừ chất chua làm đau xót bao tử

Bán tại các nhà thuốc Tây

100 BYT18-10-70

Restaurant AEROPORT

Một tửu lâu : Sang trọng, Rộng rãi, Có máy lạnh

Dành để quý khách mọi giới : quốc nội, quốc ngoại dừng chân : đón tàu, đợi tàu, tiễn đưa người thân tín thưởng lãm những món Việt Nam và Âu Mỹ:

THƠM NGON — TINH KHIẾT — NÓNG HỜI

Đặc biệt có nhiều điện thoại để quý vị liên lạc với gia đình kịp thời khi máy bay cất cánh :

ĐT: 22-881 : - 336-337-338-339 Tân Sơn Nhất — SAIGON

PHÚ ĐỀ GIAO CHỈ

Tuyên Phó

Sau lần thả Chim tại Chùa Ấn Quang, thầy Trí Quang đã dẫn một phái đoàn đến tư dinh Trương Sún Răng để tính chuyện tìm một người bạn đồng thuyền cho Liên Danh ta. Tin này đã khiến cho những anh chính khứa đội gạo hồi hộp đến nghệt thở.

Bọn C.O thấy các thầy chơi khăm thiệt. Đã chen ai, thì nói toạc... xú chiêng cho rồi, úp mớ làm gì, tội mấy ông chính khứa đón gió quá. Hay là các thầy muốn đánh tụi ch, để thử xem ông nào đội gạo khỏe nhất, rồi mới chọn ông đó? Riêng bọn C.O cóc có tham dự vào cái sinh hoạt chính trị nên rất chi là khách quan, bàn với quý thầy như thế này: Nếu quý thầy có lòng từ bi hỷ xả, muốn đứng ra làm ông Tơ bà Nguyệt cho Big Minh, thì quý thầy đừng nên chọn cái thứ chính khứa đội gạo. Sở dĩ bọn C.O đề nghị như vậy vì trước đây khi sang xứ Súc Cù Là tìm Chim, thầy Thiện Minh đã tỏ ra...mặc cỡ khi trả lời tôi là người Nam Ngụ. Nếu bây giờ xài thứ chính khứa đội gạo, các thầy sẽ mang tiếng là ăn gạo Nam Ngụ thì lại còn xấu hổ hơn là người Nam Ngụ nữa.

Hết xẩy

Vụ cô bé Lọ Lem tưởng rằng đã chấm dứt một cách đẹp đẽ qua bức hình Cụ Bà Ngoại Giao chụp kỷ niệm với Công Chúa ta. Không ngờ mới đây lại có nguồn tin cho rằng Martine-Bokassa 2 cũng vườn cũ là...Công Chúa giả!

Trước nguồn tin ác ôn trên chắc hẳn Cụ Ông, Cụ Bà Ngoại Giao phải buồn năm phút. Sau vụ cô Ba Xi tưởng rằng Cụ Ông, Cụ Bà cười hết nôi, nhưng nụ cười tươi như hoa kia vẫn nở trên môi Cụ Ông, Cụ Bà khi đứng chụp ảnh với cô Martine Bokassa 2, Bây giờ nếu... trời xui đất khiến cô này cũng là thứ giả nốt, bọn Con Ong không hiểu Cụ Ông, Cụ Bà Ngoại Giao, còn có rận thêm được nụ cười nào cho Công Chúa thứ ba không.

Bọn C.O đề nghị Cụ Ông, Cụ Bà Ngoại Giao nên tập hợp tất cả những cô bé da đen, tóc xoăn lại chụp chung một tấm hình. Ngoài ra còn dạy cho những cô bé này về tam tông, tứ đức (như đã từng dạy cô Ba Xi, trước khi cô này về quê cha). Như vậy dù cho có gặp phải cô thứ hai, Thứ ba là Công Chúa giả nữa... cũng vẫn hết xẩy.

Thay đổi quan đầu tỉnh

Mới đây Nhà Nước Anamta vừa quyết định cho thay thế hàng loạt các Quan Đầu Tỉnh. Người ta thắc mắc không biết có phải đây là quyết định nhằm thanh lọc những ông đầu tỉnh bản, để giữ tiếng thơm cho Nhà Nước. Hay là vì mới đây ông cựu Nghị sĩ Giải Rút nhận định rằng ông Tổng Thống Thiệu có thể sẽ thua Big Minh vì thiếu phương pháp vận động. Bởi vậy Nhà Nước bèn thay đổi Tỉnh Trưởng để chuẩn bị đánh nhón?

Riêng bọn CO thì lại cho rằng giả thuyết thứ hai có vẻ đúng hơn, vì nếu nhằm sạch sẽ hóa các guồng máy chính quyền tại địa phương, thì tại sao trong số tân Tỉnh Trưởng cũng vẫn có 01 ông bản bộ mẹ, chứ sạch sẽ quá gì đâu. Và nếu đúng như vậy, thì quả là Nhà Nước Anamta cần thận thật.

Kỷ lục về ăn có

Năm Chó này, nếu phải bầu 1 chính khứa phá kỷ lục về bộ môn ăn có, chắc hẳn Thị Phấn Ngô Bá Thành Chủ Tịch phong Trào Him đòi quyền sống sẽ đoạt giải. Nếu chịu khó theo dõi thị, chắc mọi người đều thấy bất cứ chỗ nào cũng có mặt Phong Trào ta. Phật giáo tranh đấu cũng có bà Ngô Bá Thành, Công nhân tranh đấu cũng có bà Ngô Bá Thành, Cố Nhi tranh đấu cũng có bà Ngô Bá Thành. Bây giờ tới vụ lộn xộn giữa hai nhóm sinh viên Công Giáo, bà Ngô Bá Thành cũng vác cái bàn tọa đi khách thập phương, đặt vào chỗ nhóm sinh viên tuyệt thực. Thành tích này trước đây là của anh Dân Biểu bị ve có cái tên thơm như mùi nho.

Ngoài kỷ lục về bộ môn ăn có như vừa kể, Thị Phấn Ngô Bá Thành còn chiếm cả kỷ lục chống Mèo cứu nước. Chống ngày, chống đêm, chống soành sạch hết ngày này tháng khác. Bọn C.O chắc rằng mấy ông Mèo nhà ta đã ngứa lắm. Vì còn gì khoái

cho bằng đang muốn rút, thì lại có người tự nhiên chống mạnh, chống dai cỡ Thị Phấn Ngô Bá Thành. Một mai khi Mèo phú linh hết, chắc Thị Phấn Ngô Bá Thành cũng sẽ được Mèo đem theo, để gửi sang nước nào mà Mèo đang muốn rút quân.

Đốp vừa thôi chứ

Theo sự tiết lộ của một số bạn đọc giả C.O ở Tây Ninh, thì ông Đầu Trường và ông Hội Trường HPHHS trường Trung Học Tây Ninh từ lâu nay đã ăn uống rất là trái phép vệ sinh. Cũng theo tiết lộ trên, thì kể từ niên khóa 70-71, trường Trung Học Tây Ninh được chính thức rời làm hai trường Nam và trường Nữ. Mặc dù bà Thảo có SVL bổ nhiệm làm Hiệu Trưởng trường Nữ Trung Học Tây Ninh, nhưng ông Tổng vẫn không chịu bàn giao vì vấn đề lem nhem tiền bạc. Đến nay ông Tổng (HT trường THPTN) đề nghị đặt chung văn phòng tại trường Nam, mặc dù hai trường ở cách xa nhau tới 2 cây số.

Ngoài ra ông Hiệu Trưởng và ông Hội Trường HPHHS mới đây còn dẹp bỏ Ký Túc Xá Nam Sinh, để mở lớp bán công buổi tối. Việc dẹp bỏ KTX trên khiến cho những em học sinh ở xa về học phải cầu bơ, cầu bắt vì không có nơi trú ngụ. Sở dĩ hai ông HT và Hội Trường HPHHS nhân tâm làm việc trên là vì cả hai ông đều kiểm soát được nhiều. Chẳng hạn như những ngân khoản và vật dụng do các đoàn thể trợ cấp cho Ký Túc Xá đều âm thầm bỏ vào túi hai ông. Còn việc xếp giờ dạy lớp bán công cũng không được công bằng chút nào, vì việc này đều nằm trong tay ông Giám Học vốn là con ông Hội Trường.

Còn một số điều tố cáo nữa nhưng bọn C.O... đề dành. Nếu hai ông Hiệu Trưởng và Hội Trường HPHHS Trường TH Tây Ninh biết lỗi và... quay về nẻo chánh thì thôi. Bằng ngược lại vẫn tiếp tục làm những chuyện mờ ám, bọn C.O sẽ lỗi ra đánh tiếp.

Tẩy chay cũng cóc cần

Ông Nghị Giải Rút mới đây vừa cho biết dân chúng miền Trung sẽ tẩy chay hầu hết những dân biểu ra tranh cử Hạ Viện vào năm Con Heo tới. Bọn C.O thấy rằng chẳng cần ông cựu Nghị Giải Rút tiết lộ, ai cũng thừa biết là không riêng gì miền Trung mà cả nước đều sẽ tẩy chay những dân biểu muốn ra thêm một lần nữa, hồng lại được mần mẽ và mút cục công danh. Họ tẩy chay vì suốt trong thời gian qua những hạng dân biểu trên (trừ một số rất ít) chẳng làm được cái mẹ gì ngoài những chuyện làm đổ mặt những người đã trở bỏ phiếu cho chúng.

Tuy nhiên dù dân chúng có tẩy chay, những hạng dân biểu ăn hại đái nát trên cũng cóc cần vì chúng tin vào những phép màu khác sẽ giúp cho chúng tái đắc cử. Nếu không thì tại sao có cả bảy dân biểu đã không ngại ngưng làm những việc chồng mông, chồng ti vào mặt dân, như việc thông qua dự luật xài nhĩ, tràn trề tính chất nâng bi Nhà Nước và vô liêm sỉ đến độ tự ý tăng lương.

Vậy thì những ai quyết tẩy chay dân biểu nên bòn năm phút và thắm thía cái đại lớn từ hơn ba niên trước.

Bức thơ

Trung Tướng Tổng Trưởng Quốc phòng vừa ký một văn thư gửi đến Nha Quân Pháp và các cơ quan liên hệ, cho miễn truy tố Trung Ủy Bùi Ngọc Châu vì ông này trước đây can tội tố cáo tham nhũng tại TD 64 Cà Nông.

Bọn viết lách nham nhở C.O xin được rửa tay bốc thơm Nhà Nước Anamta trước việc làm đẹp đẽ này. Phải chơi đẹp như vậy người dân mới tin tưởng vào sự vệ sinh hóa quân đội, mà từ lâu những ông lớn ăn bản đã làm hoen ố không ít. Ngoài ra bọn C.O mong Nhà Nước tiếp tục chơi đẹp như vậy với tất cả những quân nhân có thiện chí làm sạch chỗ ở, hiện còn bị kẹt như trường hợp Thiếu Ủy Đặng Ngọc Bích và Trung Sĩ Lê Trợ.

Hãy chơi đẹp trước, chơi đẹp dài dài thì mới gây được hứng khởi cho người tố cáo. Chứ chỉ kêu gọi mọi người đứng ra tố cáo tham nhũng, để rồi kể tố cáo phải đi nằm ấp, hoặc bị bọn tham nhũng thật ngấm, thì cóc ai dại gì lại đi dây với hủi để sinh tội.

Chê làm cai thầu

Nghị cao nhất nước Như văn Ủy, kẻ chống

ĐA DANH cầm tròng

những hành động nham nhở của dân biểu khỏe nhất, mới đây vừa lên tiếng tố cáo âm mưu của một số dân biểu nhằm không cho những nghị hòn được quyền giới thiệu UCV Tổng Thống và Phó Tổng Thống. Nghị Ủy cho đây là một việc làm hết sức bầu thiu, nhưng anh cóc cần vì không muốn làm cái thâu chính trị. Nghị Ủy tuyên bố rất tho thơi hân hoan nhường độc quyền... khai thác cho mấy ông Viện Trên, Viện Dưới.

Người CT Liên Minh Nghị Viên Việt Nam đã nói chắc như vậy, các ông dân biểu còn chờ gì nữa mà không... làm luật cấm nghị Viên giới thiệu UCV Tổng Thống, Phó Tổng Thống, để độc quyền hốt bạc cho nhiều?

Nhóm Con Ong minh xác một lần chót

Mặc dù nhóm Con Ong đã nhiều lần long trọng tuyên bố là không hề cử một ký giả nào đi tiếp xúc với bất cứ ai để xin quảng cáo hoặc bàn chuyện tiền bạc, gần đây thỉnh thoảng vẫn có kẻ mạo danh Con Ong đi "hù" các bà con yếu bóng vía. Không những ở Saigon, mà ở vài tỉnh xa, như Nha Trang, cách đây vài ngày một viên chức cho biết cũng có hai gã ra ngoài nô tự vô ngược là ký giả Con Ong để "giữt le", thậm chí đã có người liều lĩnh dám nhận là Tổng thư ký tòa soạn C.O.

Sự thực là ngoài các nhân viên quảng cáo có giấy ủy nhiệm những cây bút Con Ong rất ít xuất đầu lộ diện, nên ít ai biết mặt mũi tròn mề ra sao, và những kẻ đi khoe ta đây ký giả Con Ong hầu hết đều là "đồ giả".

Vì vậy, nhóm Con Ong xin phép cảnh cáo một lần chót những người anh em nào cứ thích mang cái "mác" Con Ong đi lèo thiên hạ, hoặc mưu toan bất chính. Từ nay nếu có ai tố cáo, xin các "đồ giả" đừng trách nhóm Con Ong nặng tay. Để trừ tuyệt cái nạn "con sâu làm rầu nồi canh", đó chỉ là một sự bắt buộc! Mong mỗi quý vị hãy thấy một chàng lem nhem nào đến gạ gẫm, xin cứ việc nhắc điện thoại lên gọi số 93.801, để hỏi xem hẳn ta có thật là người của Con Ong hay không?

Các ông dân biểu thiếu nợ Con Ong

Một bằng chứng về cái sự nhóm Con Ong rất làm biếng đi tiếp xúc là: đã ba năm rồi, Con Ong không hề thu được tiền của các ông dân biểu lem nhem đăng thiệp chúc mừng trên các số Xuân Con Ong. Chỉ có một ông dân biểu chịu thanh toán sòng phẳng là ông Hồ Ngọc Cừ.

Cho nên số Xuân Tân Hợi này, Con Ong đã liệng đi hầu hết Thiệp Chúc Mừng, chỉ để lại dăm ba cái của vài thân hữu. Và cũng xin nói luôn là trong số này cũng có mấy ông có cái tật lơ đãng rất nặng, thiếu tiền quảng cáo trên Con Ong còn hơn là thiếu thuế của Nhà Nước.

Xin quý ông đừng bắt Con Ong cũng phải bắt chức Nhà Nước làm một phát «kiếm kê quảng cáo vụ», phiền phức lắm!

Niềm mơ ước của ông Phó

Bà phó tổ chức cuộc họp báo để thanh minh thanh nga về vụ đất, trong cuộc họp báo này bà Phó có nói tới một ước mơ của ông Phó, ước mơ đó là làm sao tổ chức được một đoàn thể thanh niên, một đoàn thể thanh niên mặc đồng phục đen, chân đi ủng, đoàn thanh niên ấy mà diễn hành trước mặt ông bà Phó thì đẹp phải biết!

Nghe bà Phó cho đó là một ước mơ có nhiều người lấy làm lạ, vì ước mơ đó nếu ông Phó muốn thực hiện thì dễ ợt, vì ông Phó có đủ quyền hành, địa vị và phương tiện. Phải chăng ông Phó chưa thực hiện được ước mơ vì bây giờ còn đâu thanh niên để cho ông kết hợp. Ngày ông Phó làm chủ tịch ủy ban hành pháp trung ương, cái luật động viên từng phần đã đóp mắt vô khối thanh niên đúng 30 tuổi vô quân đội, rồi một niên sau khi làm chức Phó, luật tổng động viên đã đóp tất cả thanh niên từ 33 tuổi trở xuống vào lính còn từ 39 trở lên vào nhón dân tự vận. Nếu tình trạng đất nước cứ thế này hoài thì có lẽ tới ngày ông Phó phơ phơ đầu bạc cũng không sao thực hiện nổi niềm ước mơ.

In tại nhà in Dân Nguyễn 54, Võ Tánh S
Quản Lý: HOÀNG THỊ QUI